

i r . r e e l

België -
Belgique
P.B.
Leuven 1
2/649

VLAAMSE TECHNISCHE KRING

Semestrierel - Editie 3 : februari 2011 - april 2011
magazinenummer P708339

**VTK blaast 90
kaarsjes uit!**

**Architectuur:
Eiland 7**

**Het leven zoals het
is:
blok 6**

**VTK 90:
interview Etienne
Aernoudt**

**VTK 90:
Stichting en
eerste jaren**

morgen houdt van vandaag

Als wereldleider in chemie bekommert BASF zich elke dag om de toekomst. We streven er voortdurend naar onze ecologische voetafdruk te beperken. En via onze producten ook die van jou. Zo verzekeren we samen een duurzame toekomst voor de volgende generaties. Want bij BASF creëren we chemie. Meer info of meteen solliciteren? www.jobs.basf.be

 BASF
The Chemical Company

10 Er was eens... Revue

Je hebt zo van die mensen waarvan je geen flauw idee hebt hoe oud ze zijn. Revue is dan wel geen mens, maar het gevoel is hetzelfde. Daarom keren we even terug in de tijd en ontdekken aan de hand van vier getuigenissen van ex-Revueers, dat Revue al heel wat langer bestaat dan je zou vermoeden...

13 Etienne Aernoudt, praeses '61-'62

In deze speciale editie van de Ir.Reëel passeren een heleboel praesessen de 'revue', maar Etienne Aernoudt is meer dan alleen maar de praeses die vijftig jaar geleden de plak zwaaide bij VTK. Later werd hij ook nog professor, departementsvoorzitter en decaan. Zijn verhaal vind je terug op p. 13.

27 Studentenprotesten

Omdat u en ik best weten dat vroeger en dan vooral rond '68 alles beter was (vrije liefde, weet u wel) gaan we even terug naar deze tijd waarin studenten nog wisten wat betogen was en ervoor zorgden dat u nu de hoorcolleges in uw eigen moedertaal kan volgen. Het hoe?-wat?-wie?-waarom? leest u vanaf p. 27

31 Architectuur: Joris Vermeiren

Omdat het niet altijd grote buitenlandse namen moeten zijn die in onze architectuurrubriek aan bod komen, zochten we voor deze VTK90-editie een oud-archie op die tevens oud-praeses, oud-existenter en oud-loko'er is. Ondanks al deze oud-voorzetsels is hij nog maar 7 jaar geleden afgestudeerd en leidt hij samen met Jo Vanhees zijn eigen bureau.

Inhoud

- 4 Proffenwoordje
- 6 Praeses vs vice
- 8 Het leven zoals het is: Blok 6
- 10 Er was eens... Revue
- 13 Etienne Aernoudt, praeses '61-'62
- 16 Het Bakske door de jaren heen
- 17 Uitneembare kalender/poster
- 21 De Ir.Reëel door de jaren heen
- 22 De eerste praeses spreekt...
- 25 VTK 90: Lustrumweek
- 27 Studentenprotesten
- 31 Architectuur: Joris Vermeiren
- 33 BEST
- 35 Goedfout

Redactioneel

Je ziet het aan de korte mouwtjes die in het straatbeeld opduiken, de rokjes, de eerste lentejurkjes die flirten met het eerste lentebriesje. (En ook de eerste CW'er die zijn korte broek mét sandalen uit de kast haalt...) Máár toch vooral die overvloed aan vrouwelijk schoon, aan mooie meisjesarmen, aan mooie meisjesbenen. De lente hangt in de lucht en dat zal u geweten hebben! Wij van Communicatie kunnen je maar één goede raad geven: nestel je met deze Ir.Reëel op een bankje op een plaats waar veel vrouwvolk passeert en geniet!

Colofon

Ir.Reëel:

Gratis kringblad van de Vlaamse Technische Kring vzw, Leuven

Redactie en layout:

Yuri Van Havere,
Ruben Wouters

Verschijning:

4 maal per jaar,
september-december-
maart-mei

Oplage:

2000 exemplaren

Contact:

Communicatie VTK vzw,
Studentenwijk Arenberg 6
bus 0, 3001 Heverlee,
communicatie@vtk.be

Advertenties:

VTK Bedrijvenrelaties, br@vtk.be

Druk:

Drukkerij Peeters, Herent

Proffenwoordje

Dat proffen ook wel eens op minder serieuze vragen moeten antwoorden, is te zien in eerdere Ir.Reëls. Om u al dat zoekwerk te besparen hebben wij hier voor u een verzameling gemaakt van de meest sappige

uitspraken van proffen en ex-ingenieursstudenten die nu de titel BV'er ook nog eens met zich moeten meedragen.

Voor lezers die het zich nu al afvragen: Neen, Sam Gooris is geen ex-ingenieursstudent.

Martine Peter Martha Baelmans (Toegepaste mechanica)

Broste u veel?

Mmm, enkel als de les geen enkele toegevoegde waarde had en ook wel eens vrijdagmorgen het 1e uur.

Favoriete ijssoort?

Banaan.

Favoriete film?

The Mission.

Wat is je laagste score op een examen?

M (We kregen destijds geen punten, dus <12)

Meest irritante vraag die je gesteld wordt?

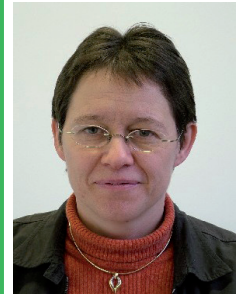
Heb je 1 minuutje tijd?

Meest irritante vraag die je zelf stelt?

Ja, waarom? (op het examen).

Als kind wilde ik later

naaister, veearts, chirurg worden.

Bultheel Adhemar François (Computerwetenschappen)

Wat is je laagste score op een examen?

die ik zelf gaf: een 0/20 (een dikke nul).

dat weet ik niet, wij kregen onze punten niet te zien.

Broste u veel?

Nooit.

Aantal kaarsjes op verjaardagstaart?

25, sindsdien geen taart meer op de verjaardag.

Favoriete ijssoort?

Chocolade.

Favoriete film?

The belly of an architect.

Meest irritante vraag die je gesteld wordt?

Dit is een telefonische enquête, mogen we u een paar vragen stellen?

Als kind wilde ik later

groot worden.

Hoe noemt je vrouw je?

Moralee, zoals in: "Moralee, gaat gij nu weeral werken?"

Creemers Claude Jean-Marie Arnaud (Chemische ingenieurstechnieken)

Wat is je hoogste score op een examen?

Maximum, zo zei de prof!

Broste u veel?

Nogal, ja!

Favoriete film?

Eyes wide shut (Stanley Kubrick)

Meest irritante vraag die je gesteld wordt?

Euh professor, was het voldoende? Ben ik er door?

Als kind wilde ik later

kinderarts worden

Neuckermans Herman Cyrille (Architectuur)

Favoriete ijssoort?

Bresilienne

Favoriete film?

Le fabuleux destin d'Amelie Poulain

Favoriete restaurant?

Metropole

Meest irritante vraag die je gesteld wordt?

Wanneer ga je met pensioen?

Meest irritante vraag die je zelf stelt?

/

Herwig Van Hove (TV-kok)

Over de ingenieursopleiding:

...Nu zijn de studies ook meer zogenaamd praktisch gemaakt, daar ben ik niet zo voor, dat gebeurt een beetje onder druk van de tijdsgeest. Maar als ik het nu bekijk, dan is het studeren toch een luxe situatie. Bestaat het ingangsexamen trouwens nog?

Sinds dit jaar niet meer.

Dan zijn er waarschijnlijk heel wat meer studenten?

Inderdaad, vooral in de richting architectuur.

Ja, dat zijn toch een beetje lichtzinnige studies, die architectuur. Dat is ook veranderd in de tijd. Vroeger, bij de grote openbare werken, dan gingen de bouwkundige ingenieurs in het buitenland bruggen bouwen en het Suez- en Panama-kanaal graven. Nu is dat zo niet meer, nu zetten die mannen huisjes. Ik vind dat een richting die ze moeten afschaffen, die architectuur

Dirk Vandepitte (Productietechnieken)

Doen studenten tijdens de examens soms raar?

Het verschil met vroeger is dat het nu lijkt op een overlevingsproef. Men brengt proviand, zoals drank en koekjes en zo mee. Ik vind het bizar dat ze dat allemaal nodig hebben. Ik als prof heb niets om te drinken en ik kan niet naar het toilet. Ik zit daar vastgekleuisterd, anders zou het Wilde Westen uitbreken! Studenten die huilen vind ik heel erg. Je voelt wel een beetje mee als het echt is. Maar je weet nooit zeker of het gespeeld is, en dat komt ook voor. Jongens die huilen is helemaal droevig, die mensen zijn de 20 al voorbij! De antwoorden op examenvragen zijn soms raar. Ik vroeg ooit 'teken eens een haardroger'. Ze beginnen dan met een handvat, snoer, knopje, ventilator,... Maar dat er ook lucht in moet, dat vergeten sommigen wel eens. En als je dan vraagt 'vanwaar komt de lucht erin?', antwoordde ooit iemand 'uit een reservoir'. Toen ik hem vroeg wat er gebeurde als dat reservoir leeg zou geraken, zat die student natuurlijk vast.

Wat is uw favoriete sport?

(DV) Basketbal. Ik heb het vroeger actief beoefend, maar dat is al lang geleden. Passief (kijken) doe ik nog af en toe.

Jan Beirlant (Statistiek) en Yves Willems (Computerwet.)

Stel dat je van je vriendin carte blanche krijgt, wie wordt dan je gedroomde one night stand?

(YW) Oh God, nu worden jullie wel héél persoonlijk! Het zijn er veel, maar ik moet er één uitpikken... Oei oei, wie zou ik dan nemen? Vragen is een beter woord. Jane Fonda of Natalie Wood of... alleszins een vrouw! Voor Amerikaanse actrices heb ik een zwak.

(JB) (Lacht) Oei, da's een gevaarlijke... Goh, dat zou ik nu eens niet weten, ik ben een brave hoor, nog nooit over nagedacht... Nu moet ik echt mijn verlangens naar boven laten komen... (na lang denken) Ik heb vaak contacten in Zuid-Afrika, ik vind dat zo'n vriendelijke mensen. Als ik echt een nacht zou delen, zou ik het daar zoeken. Gewoon rustige, vriendelijke, gezapige mensen, maar om daar nu een naam op te kleven... Er is misschien wel een collega van het departement statistiek daar, in Bloemfontein. Is dat specifiek genoeg?

Praeses vs. vice

Woordje van de Praeses

Verschrikkelijk warm, een steegje centrum Havana, doos "legale" ('t is maar hoe je ze definieert) sigaren onder de arm en klaar om de deal van je leven te doen. De verkoper begint op 30. Zelfs voor een hardcore westerse kapitalist veel te duur voor wat je krijgt. Je probeert een deal af te dingen: 7 stuks voor 100. Je hebt een Cubaan nog nooit zo misnoegd zien kijken. 25? Niets van. 20? Even wegstappen naar een ander winkeltje om zijn reactie te peilen. Geen reactie. Zou 20 het minimum zijn? Ach wat, we kopen het!

Een typische scene op laatstejaarsreis in Cuba, een land van veel tegenstellingen. Aan de ene kant de rijke toeristen waarvoor de Cubanen alles over hebben. Aan de andere kant de relatief arme cubaanse bevolking. Werkt het communistisch systeem? Zij vinden over het algemeen van wel en zijn tevreden met het leven dat ze hebben. Wij vinden van niet en vragen ons af hoe die mensen gelukkig kunnen leven in die omstandigheden.

Stel je voor dat je 5 jaar hebt afgezien om ingenieur te worden en je vooruitzichten zijn: een maandloon van om en bij de 30 euro... We kunnen alleen maar blij zijn hier in het westen voor ingenieur te kunnen (mogen?) studeren.

Over ingenieursstudenten gesproken. Dit jaar is het al 90 jaar dat VTK instaat voor alle studenten en dat zowel op het vlak van studentenvertegenwoordiging als op het vlak van ontspannende activiteiten. In 90 jaar is veel veranderd: de studentenaantallen zijn exponentieel gegroeid, studenten hebben het nog nooit zoveel voor het zeggen gehad, ... Laten we hopen dat er de komende 90 jaar nog meer mag veranderen!

Vincent

Woordje van de Vice

Número tres van VTK 90. Palaveren over geschiedenis doe ik een paar pagina's verder, lullen over sigaren ga ik niet doen, want die dingen stinken en zijn slecht voor je gezondheid. Doorbomen over porno en seksualiteit gaan we ook niet doen, dat heeft VTK al eens proffenparticipatie gekost en betekende de val van het zittende Raad van Bestuur. En filosoferen over vrouwelijke welvingen en decoratie is al eens gepasseerd, ook al kunnen we daar eeuwig over doorgaan.

Het verleden gaat nog genoeg aan bod komen, dus laten we tegendraads doen en over de toekomst schrijven. Zo serieus? Ja, zo serieus. Na mijn eerste stapjes, eerste schooldagen (kleuterklas, lagere school en middelbare school), eerste college en examens, eerste kus en eerste booty call (niet noodzakelijk in chronologische volgorde), staat een volgende stap in mijn leven aan mijn deur te kloppen als een moeder van een liefvallige jongedame waarvan jij één van haar eerste keren in het leven hebt geroepen. Aan jou de keuze wat voor eerste keer. Inderdaad uw vice zoekt een job. Deze keer geen jongedames spotten in hun zwemoutfit, maar een echte job. Zo een achter een computer, waar je veel geld mee verdient.

Waar? Tot nu toe geen idee, zolang ik maar geen zever in pakskes moet verkopen, ook al lukt mij dat wel goed. Carrière prostitutie is niets voor mij. Als ik soms zie hoe het er aan toe gaat om zo'n job te scoren, voor mij liever niet. Geef mij maar een geeky technische job, tenminste interessant..

Maar we zullen wel zien, misschien kan ik je in Ir.Reëel 4 wel melden dat ik toch mijn ziel verkocht heb aan bijvoorbeeld de grote 3. Of misschien gewoon het tegenovergestelde, ik laat mevrouw de ingenieur het geld binnenhalen. Dan start ik mijn ventenpokerclubje, babbel met milfkes aan de schoolpoort, neem een Oost-Europese schoonmaakhulp van ± 23 jaar in dienst (aangenomen via RussianBrides.com) en wordt huisman! Ah man, wat een leven...

Tot Ir.Reëel 4!

Daan

HEALTHCARE

BUILDINGS

INDUSTRY

INFRA

Value by design

Ready to design?

VK is actief in vier marktsegmenten: Healthcare, Buildings, Industry en Infrastructure. We bieden onze Healthcare-klanten een totaalpakket onder één dak: masterplanning, architectuur, engineering, interieur en landscaping. Vastgoedontwikkelaars, architecten, industriële klanten en overheden doen beroep op VK voor engineering van gebouwen, industriële faciliteiten en infrastructuurprojecten. Daarbij is duurzaam bouwen voor ons een topprioriteit.

VK heeft vestigingen in Brussel, Merelbeke, Brugge en Roeselare. In het kader van onze internationale plannen, zijn we ook steeds op zoek naar Vietnamese en Russisch sprekende ingenieurs.

Mail mevr. Martine Decock via martine.d@vkgroup.be of bel naar +32 474 99 63 15. We ontvangen ook graag spontaan je cv.

Meer info op: www.vkgroup.be/careers

Het leven zoals het is: Blok 6

Blok 6 is binnen VTK en Arenberg door de jaren heen een begrip geworden. Op de onderste 2 verdiepingen zit een groot deel van het praesidium samen en dit enkel en alleen om u beter te kunnen dienen. In naam van transparantie leek het ons wel nuttig om u ook eens een blik achter de schermen te gunnen. Daarom laten we hier van elke verdieping één iemand aan het woord om u een beeld te schetsen van “Het leven zoals het is: Blok 6.”

Verdieping 1

Een mens moet hier geen 90 jaar zitten om te beseffen dat er veel veranderd is gedurende de voorbije bijna-eeuw. Gelukkig voor de professoren die graag met eindige elementjes spelen zit er ook een hele hoop continuïteit in de geschiedenis. Zo brengen de ingenieursstudies al 90 jaar lang briljante geesten samen onder het vaandel der Vlaamsche Technische Kring. Wanneer we kijken naar de eerste documenten uit die tijd zien we een sfeer van studenten die samen op café met wat vrienden/studiegenoten een clubje

oprichten, dit was toen de kern van VTK. Er is niets sterker blijven voortbestaan dan het idee dat VTK de mensen samenbrengt. Ook vandaag is het hoofddoel: zoveel mogelijk ingenieursstudenten samenbrengen en voorzien in al hun noden. Heden ten dagen is het zelfs zover gekomen dat het praesidium van uw kring voor een deel samenkomt op blok 6 op cité alwaar 2 volledige verdiepingen gevuld worden met olijke VTK'ers. Dit is in de eerste plaats uiteraard om de werking van de kring te verbeteren, zo zijn er indien nodig steeds helpende handen aanwezig. Ook bevordert dit de samenwerking en hoeft

je maar enkele deuren verder te gaan om raad te vragen aan een collega. Waar onze vriend Raskin 90 jaar terug waarschijnlijk niet eens van kon dromen, is dat zijn kring op het gelijkvloers van blok 6, de 6-0 zoals men zegt, een volledig uitgerust secretariaat heeft. Een verdieping hoger, op de 6-1, kan men zelfs een heus vergaderlokaal vinden. Dit laatste wordt in ware studententraditie ook wel gebruikt door de bewoners van deze verdieping om te cantussen of om, in de geest van onze oprichter, als studiegenoten samen een pint te drinken. Als zijnde een trotse 6-1'er maakt de schrijver

zich hier ook wel schuldig aan. Met enige trots kunnen we dan ook zeggen dat onze gang een stevige reputatie heeft op fakfeestjes en cantussen. Er gaat geen fakfeestje voorbij of Ken vliegt door de fak, Dino zuipt alle rum op of we staan samen op het einde Samsonliedjes te zingen op een uur dat we in het buitengaan de brave lesgevers tegenkomen. Bovenop dit alles hebben wij dan nog een griet die sneller ad-fundums kan drinken dan ongeveer 99% van de studenten. In de jarenlange rivaliteit op studentikoos vlak tussen de 6-0 en 6-1 moet dus niet meer verduidelijkt worden dat het gelijkvloers een niveautje lager zit. Terwijl de saai mensjes braaf de boekhouding en de contacten met de faculteit regelen worden ze op ongeveer elk vlak van studentikoos leven gebutchered door hun bovenburen. Al moeten we wel toegeven dat in onze privé-prankwars na het keuken-vol-waterevent de stand daar gelijk is. Een gemiddelde dag op de 6-1 begint niet verwonderlijk pas na 12 uur op de middag, ervoor lawaai maken is totaal uit den boze. Wanneer de gemiddelde gangbewoner dan opstaat, verschijnt na een ontbijt dan onvermijdelijk de moeilijke keuze tussen studeren of wat VTK-werk verzetten. Dit valt meestal in het nadeel van de studies uit. Na enkele uren werken speelt dit nachtdier zijn 2de maaltijd binnen. Hierbij valt een duidelijk onderscheid op te merken: sommige bewoners opteren voor lekker vers voedsel terwijl anderen zich tegoed doen aan microgolf- en diepvriesmaaltijden. Na wat energie te hebben opgedaan kan ons subject er weer tegenaan. Op ongeveer elke VTK-activiteit doet hij/zij shiften met zijn collega-praesidiumers en na het werken volgt uiteraard het feesten. Wat dan weer uitmondt in het laat opstaan en zo de cirkel compleet maakt. Er moet echter ook gezegd worden dat wij niet enkel bezig zijn met feesten maar ons ook samen inzetten voor VTK. Regelmatig, tussen het feesten en zuipen door, wordt er van kot naar kot gegaan om meningen uit te wisselen en vragen te stellen over VTK-business. Wanneer er dringend iets nodig is of gedaan moet worden staat blok 6 voor u klaar! Los van zijn VTK-tijdsbesteding verschilt

1 beeld zegt meer dan 1000 woorden

van dit stuk

Deze foto zou ook niet misplaatst staan op p.39

de blok-6-bewoner niet zozeer van de gemiddelde student. Ook hij/zij heeft de wonderen van de geweldige computer en zijn internet ontdekt. Menig uur wordt dan ook gependereerd aan gamen, zo wacht de 6-1 trouwens nog steeds op die bak bier voor het vernederen van de 6-0 in unreal tournament. Ook de minder geeky student komt dankzij de wondere uitvinding van de microchip aan zijn trekken (niet enkel figuurlijk). Het bekijken van series en minder legaal gedownloade films op de pc of laptop slorpen niet alleen redelijk wat tijd op van de moderne student maar vormen een belangrijk topic in de conversaties. Uit dit alles kan je wel afleiden dat de hedendaagse student heel wat uren achter zijn pc doorbrengt. De volgende vraag volgt dan ook redelijk snel: wat deden studenten voor het PC-, TV- en GSM-tijdperk?

Hierbij kunnen we enkel nostalgisch terugdenken aan een tijd van donkere kroegen, van cantussen en dopen in kostuum en van studenten die zich zotjes uitleven op de politie tijdens betogingen. Wat dan weer een van die spijtige dingen is die veranderd zijn.

Joris Moeremans

Blok 6, ondergetekende resideert er on-

Verdieping 0

dertussen al voor zijn vierde jaar. In VTK-terminen ben ik dan een dinosaurus, een ancien. Een normaal persoon houdt het maximaal 3 jaar uit in het praesidium, en dan nog niet eens altijd op blok 6. Ach ja,

speciale gevallen heb je nu éénmaal.

Voor mij is het begonnen in het Vlam-jaar, een gang gevuld met de vruchten van een epische verkiezingsstrijd: Vlam vs Zet. Die strijd leefde nog een tijdje door in het begin van het jaar, Vlam van voor en Zet van achter in de gang van de 6-1. Maar verbroedering werd snel bevorderd door het magische gerstenat. Om het legendarische ervan aan te tonen, we deden toen meer cantussen in een week dan de huidige 6-1 er dit jaar heeft gedaan. Jens Hermans kon erover meespreken..

Nee nee, het was geen schraalheid, maar verbroedering. Oké, toegegeven, er zijn ook wat minder nuchtere anekdotes. Bewoners die 's ochtends uit andere kamers komen, prothese-benen die verstopt worden, grastapijten op de gang... Zelfs de middenstip van OHL heeft verschillende keren de gang versierd. En gelukkig bestaat er zoiets als brandtrap die kan dienen als opslagruimten voor verkeersborden. Maar ik was in de meeste gevallen toch wel de nuchterheid zelve.

Er werd er bijvoorbeeld ook een sport van gemaakt om blok 6 te beklimmen bij terugkomst van de fak. Niet om in je eigen bed te geraken bij verlies van de sleutels, maar om degene te bespringen die zo stom was geweest om zijn raam open te laten.. Ik ben wel vaker wakker geworden met een Willie of een Freetje Leys aan mijn raam. Waarom denk je dat er tegenwoordig sloten hangen aan de ramen op de 1?

Allemaal een deel van de openheid van de 6? Waarschijnlijk wel. Maar dat is zo'n beetje de levensstijl op de 6. Voor de installatie van het vervelende cijferslot, stonden beide deuren zo goed als altijd open. Het was één grote zoete inval! Het constant komen en gaan van massa's mensen verlaagt natuurlijk ook de standaard beschaamdheid van een blok 6-bewoner. Opschrikken of het gegeneerd weggijken bij het plotseling aanschouwen van een halfnaakt lichaam dat nog druipend uit de douche stapt, is dan ook niet nodig. De die-hard bewoner wacht liefst gewoon op het moment dat er een bende schuchtere kanwekers komt aanbellen om dan ongegeneerd te gaan douchen of een ontbijt te prepareren in niets meer dan zijn of haar slaapoutfit.

Eten, nog zoiets... Tegenwoordig wordt er op de 0 veel gekookt, zelf gekookt. Waarschijnlijk door het overaanbod aan koppeltjes en laatstejaars, die zijn wat serieuzer en denken aan hun gezondheid. Dat levert nog wat drukte en files op. Weet je hoe weinig 4 elektrische vuurtjes zijn als je daar met 15 man tracht eten te maken op hetzelfde moment? Een hel!

Waar is de tijd dat er een tweede oventje werd gekocht omdat er constant een file was om pizza's en lasagna's te maken? En als je daar zelfs geen zin in had, je met de hele gang gewoon even naar de Alma ging en ineens het gangbestek ging uitbreiden? Waar is de tijd dat de diepvries vol stak met bitterballen, curryworsten en frieten en dat de koelkast enkel gevuld was met sauzen en overschotten van VTK activiteiten? Of wacht, de tijd dat mijn massa met 10 kg toenam? Misschien toch beter dat ik dit jaar wat culinair wordt opgevoed..

Hoe zit het dan met mijn andere blok 6-gewoonten? Nog niet verloren! Ook al wacht ik nog steeds op onze nieuwe residente om in haar nachtkledij mijn muziek zachter te zetten.. Mijn handdoek is miniscuul en mijn sterke drankvoorraad is een cocktailbar waardig. Wanneer is de volgende gangcantus?

Uit ervaring misschien een tip voor een toekomstige blok 6-bewoner, moest je je intieme moves aan je lief willen showen, sluit de deur en laat niemand weten dat je op je kot bent. ;-)

Tot op blok 6!

Daan van Berkel, 2x 6-1 en 2x 6-0 bewoner.

Er was eens... Revue

Er zijn van die fenomenen die zo tijdloos zijn, dat ze al eeuwenlang lijken te bestaan en nog eeuwenlang zullen blijven bestaan. Voor alle duidelijkheid: ik heb het hier niet over de communautaire problemen of over F.C. De Kampioenen, maar wel over: Revue. Deze jaarlijks terugkerende traditie is telkens weer het humoristische orgelpunt van het academiejaar en één van de weinige keren dat u zal toegeven dat proffen ook grappig kunnen zijn. Prachtige danseressen, geweldige live-muziek, formidabele decors, acteurs die hun personage tot op het kleinste detail kunnen imiteren, ... Maar waar liggen de kiemen van dit alles? Hoe lang bestaat Revue al? Hoe zag Revue er vroeger uit? U leest het hier!

Om maar al direct de meest prangende vraag te beantwoorden: de Revue is ontstaan in het jaar 1955. De man die daar alles over weet, is een zonder enige twijfel Frans Van Cauwelaert.

Frans Van Cauwelaert

Frans Van Cauwelaert is de man die de VTK Revue heeft bedacht. Hij heeft de eerste Revue geschreven, geregistreerd, gespeeld en georganiseerd. Kortom, hij was de bezieler én de oervader van de allereerste Revue.

Revue: Hoe is het eigenlijk allemaal begonnen?

Frans: Wel, dat is heel eenvoudig, ik weet het nog heel goed. Dat was in mijn vierde jaar, in '55. We hadden de laatste vergadering van de Technische Kring met de praeses en de voorzitter - we hadden twee praeses, een praeses om potten te gaan pakken en de voorzitter. Het was dus de laatste vergadering van het jaar en we hebben dan de voorzitter voor het komende jaar, '55-'56, verkozen en ik dacht er waarschijnlijk al enkele weken of enkele maanden over... De Walen die hadden Revue al ik weet niet hoe lang, misschien

honderd jaar... En ik sprong op de tafel en ik zei tegen de praeses, Louis Jacobs: "‘t is tijd dat wij ook eens onze Revue spelen!" En hij antwoordde: "Begin er maar aan". En ik heb toen heel de vakantie aan die Revue geschreven. Al de liedjes heb ik geschreven... Alleen het laatste liedje is door iemand anders geschreven.

Revue '55: Frans Van Cauwelaert als professor Jef De Smet, met witte jas. Op de achtergrond staat het koor.

Revue: Weet u waar de naam Revue vandaan komt?

Frans: Nee, dat heette altijd al zo, de Revue. Op het einde van het jaar heb je ook de Revue over de Belgische politiek. Dat betekent het ook, hé, 'schouwing', je gaat ze de één na de andere na. De Revue is misschien ook een beetje zo: de proffen komen daar allemaal te voorschijn en je ziet ze allemaal op een lijntje staan, da's een Revue van proffen dan... Misschien komt het daarvan, meer weet ik niet...

Revue: In die tijd ging de Revue door in de stadsschouwburg. Hoe bent u ertoe gekomen om in de stadsschouwburg te spelen? Zag u het groots?

Frans: Dat was onmiddellijk beslist. De Walen deden dat, dus wij konden niet minder doen, hé! Maar het was evident om dat in de stadsschouwburg te doen, en we hebben hem vol gekregen, ja.

Revue: De eerste Revue heette De Vogel in het Oerwoud, of de Val der Professoren. Waarover ging dat dan?

Frans: Ik heb heel mijn jeugd doorgebracht in Congo, en deze Revue vond ook plaats in Congo. Dat was dan met Richard Van Cauteren; en er was een prof bij de Walen, ik weet niet meer hoe hij heette. Die prof was een jaar gaan werken in een instituut in

Congo. En Richard, wij noemden hem altijd Richard, had zijn lessen moeten overnemen. Dus die gaf les in het Vlaams en in het Frans.

Het thema van de Revue was dat Richard het beu was om die lessen in het Frans te geven. En ze zijn die prof dan gaan halen in Congo. Dus al die proffen naar Congo en het vliegmachien is neergestort in het

oerwoud, natuurlijk. Ze werden gevangen genomen door negers, ze gingen in een grote pot, maar gelukkig...

Om een goede revue of roman te hebben, moet je minstens twee verhalen hebben, anders lukt dat niet - en het tweede verhaal ging over Oscar Peters ('Oscar and his boys'), die dan die andere proffen is gaan redden...

Alfons Calders

Alfons Calders heeft Revue geproduceerd in het begin van de jaren '70. Tegenwoordig is hij 'journalist aan de rand van het ingenieursberoep' en is hij actief bij het Vilv.

Revue: U hebt meegewerkt aan de Revue in het begin van de jaren '70?

Fons: Dat klopt. Voor mij was de eerste keer in mijn tweede kandidatuur, dat was in '72. Dan heb ik het boekje mee gemaakt. Ik heb zo de hele evolutie meegedaan. Het is begonnen met het boekje tot de Revue leiden. En het laatste jaar ben ik er terug ingesprongen, omdat... omdat het tegenviel.

Revue: Werd de revue in elkaar gestoken door mensen uit alle jaren?

Fons: Vooral ouderejaars. Er waren eigenlijk weinig kandidatuurstudenten bij, omdat je dan de proffen nog niet voldoende kende. Ook als je naar de Revue ging: het eerste jaar ging je omdat je nieuwsgierig was, om te weten wat er gaande was, maar je kende er nog quasi niemand.

Revue: De Revue werd toen nog geschreven door één enkele persoon?

Fons: Meestal wel. Soms waren ze met twee, maar meestal was het één man. En meestal werd er nog vrij veel geschreven tijdens de eerste repetities. Laat ons zeggen, toen we met de repetities begonnen, was het eerste deel geschreven en moest al de rest nog geschreven worden. Dus tegen dat de repetitie gedaan was, was het stuk af.

Wat wij wel hadden: bij andere faculteiten waren het meer sketches en dergelijke, bij

ons was het dus echt een stuk. Toen ik de Revue gedaan heb, en het jaar daarna ook, was het met een regisseur die echt regisseerde. Ik had zelfs iemand van de toneelschool erbij geroepen om dat een

mannen van de schouwburg blijkbaar aangeslagen. Dergelijke dingen gebeuren, maar blijkbaar merkt het publiek dat dus niet, want zij weten niet wat er moet komen.

Joris De Schutter

Joris De Schutter is professor aan het departement werktuigkunde van de KUL. Hij heeft nog meegewerkt aan de jubileumvoorstelling van de 25e Revue in het gezegende jaar 1979.

Revue: Hoe bent u bij de ploeg van deze jubileum-Revue terecht gekomen ?

Prof. De Schutter: Het ontstaan van die ploeg was heel speciaal. Wij hadden een VTK-ploeg voor de verkiezingen. We waren niet de traditionele ploeg, we wilden een beetje alternatief zijn: een paar zaken anders doen dan de ploegen die mekaar altijd opvolgden. We hadden niet echt de bedoeling om te winnen, maar ik denk dat we uiteindelijk nog 25% van de stemmen behaalden.

Met deze groep hadden we afgesproken: als we de verkiezingen niet winnen, gaan we samen op kot en maken we de Revue; de 25e. Zo zijn we dan samen op blok 6 op kot gegaan (nvdr.: nu blok 7) en hebben we de 25e Revue mogen produceren. Eén van die mensen, Wim Vranckx, je vindt zijn naam hier (wijst in het programmaboekje), heeft de tekst geschreven en de regie gedaan en verder hebben we zowat de taken verdeeld. Ikzelf heb het Revueboekje gemaakt en ik heb ook meegepeeld. Je zal bij de rolbezetting trouwens een paar bekende namen terugvinden; bijvoorbeeld Bart De Moor en Sabine Van Huffel. Sabine Van Huffel heeft Anneke Haegemans gespeeld. En Bart De Moor, die heeft drum gespeeld en hij heeft ook een hond gespeeld.

Revue: Welke professor heeft u zelf gespeeld ?

Prof. De Schutter: Professor Snoeys. Een prof van werktuigkunde die later decaan van de faculteit geworden is maar die ondertussen, spijtig genoeg, in '87 veel te vroeg overleden is.

Met de 25e Revue hebben we er terug schwing in gebracht.

Revue: Er was ook muziek en dans.

Een karikatuur van Theo uit het programmaboekje van Revue '62.

beetje professioneel te laten overkomen. Niet dat het tevoren niet professioneel was, want eigenlijk kwam het altijd wel heel leuk over.

Het was ook toen dat de architectuur een andere richting geworden is. In de tijd waren de twee eerste jaren van de architecten samen met de algemene richting. Bij ons was het de eerste keer dat dat een andere groep was, en die hadden ook een heel andere cultuur en een heel andere entourage. En dan kreeg je een heel andere manier van naar die dingen kijken, veel artistieker, veel strikter.

Revue: Hebt u ooit iets volledig weten mislopen op het podium ?

Fons: Dat er dingen misliepen, ja. Want als je zelf achter de scene staat, dan zie je alles wat misloopt. Dat kan zijn dat het

doek op het verkeerde moment naar beneden gaat, dat er dingen niet staan... Wij hadden een drankscène en onze bak was weg vanachter, want die hadden de

Revue '71: Sneeuwpietje en de 7 dwergen.

55 keer Revue in één lijstje:

- 1955 - De Vogel in het Oerwoud
- 1956 - rok hEMD, ROebel
- 1957 - Eksprof '58
- 1958 - Opi-Papa
- 1959 - Vat 96
- 1960 - Profs like it hot
- 1961 - Van den Prof Reinaerde
- 1962 - Theodussea
- 1963 - Bloed in Heverlee
- 1964 - Franky get your gun...
- 1965 - A Ticket To Fly
- 1966 - De Drie Proffetiers
- 1967 - De Galloprofs
- 1968 - Gouden Benen
- 1969 - De Stufessoren
- 1970 - De Koddige Kalkers
- 1971 - Sneeuwpietje en de 7 Dwergen
- 1972 - De Laatste der Profikanen
- 1973 - Doctor Amoris Causa
- 1974 - Jackyfer
- 1975 - Hij doet het weer...
- 1976 - Het Profces
- 1977 - Genesis
- 1978 - Ghost Town City
- 1979 - Cabaret
- 1980 - De Engelen der Helle
- 1981 - Barst in de Bunker
- 1982 - Tie Toe Wan... En dan!
- 1983 - Cocktail du Prof
- 1984 - Pickles
- 1985 - Veni Vidi Suicidi
- 1986 - Dancing on my PC
- 1987 - De Onbuisbaren
- 1988 - The last Temptation of Jacky
- 1989 - ???
- 1990 - Misdaad, Melk & Mummies
- 1991 - Van Brussel naar Parijs
- 1992 - Theodorant
- 1993 - Déjà Revue
- 1994 - Piessens vs. Spiessens
- 1995 - Revue95
- 1996 - RIP Piessens
- 1997 - KUL KUL Clan
- 1998 - aGUSTa
- 1999 - KUL slaat TeRUG
- 2000 - Theo ex Machina
- 2002 - The Bond Order
- 2003 - Ronnie King
- 2004 - The Good, the Bad and a Lot of Ugly People
- 2005 - De Percules Perikelen
- 2006 - Robert Hood: Men in Splines
- 2007 - Inspecteur Claude in: De Middelpuntzoekende Dood
- 2008 - Escape From Almatraz
- 2009 - Lost on the iLand
- 2010 - De regels van l'Hôpital
- 2011 - Once Upon a Spline in Russia

Wordt vervolgd!

Er was eens... Revue

Prof. De Schutter: Die waren volledig geïntegreerd. Het was zo, tijdens de eerste Revues moet er wel wat zang en dans geweest zijn, dat hebben we toen met onze opzoekingen vastgesteld, maar toen ik in 2e kan zat, en de jaren nadien, was de Revue louter toneel. Eigenlijk af en toe wat langdradig, vonden we. Met de 25e Revue hebben we er terug schwing in gebracht, met muziek en dans, die voor het grootste gedeelte geïntegreerd waren. Zo hebben de acteurs ook live gezongen, de acteurs hebben ook mee gedanst en er was ook livemuziek. Op het einde van de voorstelling kwam er ook nog een balletklas, van in Leuven ergens, ons versterken bij de 'French can-can', maar alle acteurs hebben toen meegedanst.

Revue: Kent u nog een leuke anekdote ?

Prof. De Schutter: Er werd gezongen door Snoeys en Dutré, twee proffen van Werktuigkunde, die allebei veel te vroeg gestorven zijn. Zij zongen een duet op de 'Figaro' van 'De Barbier van Sevilla'. En we moesten een opname hebben, maar zonder stem, want we konden geen volledig orkest vinden.

Een student van mijnbouw had gezegd: "Kijk, in een stereo-opname zijn de instrumenten links en rechts verdeeld, ze komen sterker hier of sterker daar, maar de stem zit een beetje gelijk over de twee kanalen." Hij had een elektronische schakeling gemaakt om de twee kanalen van elkaar af te trekken. Het resultaat was een beetje vervormd, maar was eigenlijk de muziek waar de stem serieus verzwakt was, zodanig dat we die op de achtergrond konden spelen en dan met micro onze tekst konden zingen.

Dirk Denoyelle

Dirk Denoyelle is ongetwijfeld bekend als stemmenimitator en cabaretier, maar dat hij burgerlijk ingenieur is, is waarschijnlijk minder geweten.

Revue: Welke verschillende dingen hebt u allemaal gedaan bij Revue ?

Dirk: Ik heb 4 keer meegespeeld, in 1983, '84, '85 en '86. Het eerste jaar speelde ik Piessens, het tweede jaar Van Dijck (housterige man die algebra gaf). Het jaar nadien regisseerde ik en was ik ook Dutré (gaf thermodynamica) en ik speelde ook even de toenmalige praeses. In mijn laatste jaar nam ik gas terug en speelde alleen nog François (de schrik van Elektronica).

Revue: Welke werkgroepen waren er?

Dirk: Wij spraken nog niet echt van werkgroepen, maar het kwam wel op hetzelfde neer. Je had de sgreivers, de acteurs, decor, dans en muziek. En techniek, natuurlijk. Het moet in mijn periode geweest zijn dat de functie "producer" werd uitgevonden. Tot dan was de regisseur ook de mens die alle praktische beslommeringen regelde.

Die opsplitsing kwam zo: er was in mijn 3e jaar een vrij hevige botsing tussen de "Revue" en "het zittende praesidium". Het jaar daarop zou ik, vanuit de Revueploeg, Revue gaan regisseren. Maar bleek dat die van Blok 5 (nvdr: Blok 6 had toen nog nummer 5) ook een kandidaat hadden. Iedereen vreesde het ergste. Maar de man in kwestie bleek een toffe kerel, Herman Huyghe, en dan hebben we de taken verdeeld. Hij producer, ik regie, en samen schrijven...

Revue: Hoe was over het algemeen de relatie met VTK ?

Dirk: In mijn eerste drie revuejaren waren die relaties relatief gespannen, hoewel niemand eigenlijk goed wist waarom. Die van Revue, wij dus, waren "anarchisten", denk ik. Die van Blok 5 hadden geen greep op ons, en dat vonden ze lastig. En wij waren - o jeugdige dwaasheid - ook niet geneigd om de eerste stap te zetten. Wellicht kwamen

die wrijvingen vooral voort uit het feit dat in die jaren Revue door architecten werd gedomineerd, en die hadden meestal al een "speciale" relatie met het praesidium. 't Is te zeggen: geen.

En toch: de man die praeses was in het jaar van mijn tweede Revue, had het jaar voordien nog Jacky gespeeld (Jan Laga). Dus zo heel troebel waren die relaties ook weer niet. Laat ons stellen dat "die van Revue" meer een "staat in de staat" waren dan wat anders...

Revue: Kent u nog een leuke anekdote over een echte prof, in verband met de Revue ?

Dirk: In het jaar dat ik Piessens speelde, zei ik op de receptie tegen Robert (Pies-

sens, nvdr:), dat ik vond dat hij toch stukken beter les gaf dan Dierckx (in onze tijd roteerden ze om de paar maanden, zodat de twee groepen in eerste kan van allebei les hadden). Piessens zei: "Ach ja, hij is nog jong, hij zal het nog wel leren"

En zo kwamen we uit bij de jaren '90...

Het vervolg...

Revue ging in de jaren '90 een sombere periode tegemoet. In 1994 ontstaat de grootste stijlbreuk met de Revue zoals we die tot dan toe gekend hebben: het optreden van dat jaar is gedwongen uit te wijken naar De Minnepoort en verlaat daarmee het klassieke en magnifieke decor van de Stadsschouwburg.

Ook in de jaren daarna wisselt de locatie af en toe tussen de Minnepoort en zaal Heiland van studentenhuis Lerkeveld. In 1998 volgt een nog grotere tegenvaller: Revue wordt afgelast. Omdat er geen zaal gevonden kon worden, maar vooral door een schrijnend gebrek aan medewerkers,

blijft Revue '98, aGUSTA, een ongeboren kind. Dit was het eerste - en tot nu toe enige - jaar zonder Revue.

Het jaar daarop slaat een gemengde ploeg, met anciens en veel kersverse medewerkers hard terug, met een extra lange voorstelling. Zij

Revue '99: KUL slaat TeRUG

zorgen ervoor dat deze activiteit weer enkele jaren tegen een stootje kan.

In 2001 wordt een semesterexamensysteem ingevoerd. Omdat iedereen eind december al druk aan het blokken is, wordt de Revue noodgedwongen verplaatst naar het tweede semester. Daardoor vond de Revue van dat jaar dus in 2002 plaats, in plaats van in 2001. Een ander gevolg is dat Revue enkele jaren zal vertoeven in de zaal Ons Huis, om in 2005 terug te keren naar zaal Heiland van Lerkeveld.

En daar zitten ze nu nog altijd. En daar kunnen we alleen maar blij om zijn!

Hartelijk bedankt, Revue!

Tekst: "VTK Revue - 50 jaar geschiedenis"

Etienne Aernoudt, praeses '61 - '62

Eén van de oorspronkelijke plannen was om vijf praesessen uit vijf verschillende decennia te verzamelen voor een groot VTK-interview. Dat bleek gezien de deadline niet zo realistisch en daarom leek een interview met een student uit de Golden Sixties, een praeses van vijftig jaar terug, een voormalige decaan, een boeiende professor emeritus en een ex-departementsvoorzitter ons een goed alternatief. En nu wil het toeval dat die vijf omschrijvingen allemaal stuk voor stuk van toepassing zijn op professor Etienne Aernoudt, die in 2003 op emeritaat ging. Hieronder leest u het boeiende relaas van ons bezoek aan deze vriendelijke persoonlijkheid.

Ik heb met hem afgesproken op MTM, het departement waar hij eerst student en later professor is geweest:

“Mijn studententijd liep van 1957 tot 1962. Onmiddellijk daarna heb ik mijn legerdienst vervuld als KRO (*kandidaat-reserve-officier, nvdr.*) – in die tijd moest men nog verplicht legerdienst doen. Na mijn legerplicht kon ik aan de slag bij Bekaert (*de bekende staaldraadfabrikant, nvdr.*). Bij Bekaert stelden ze me voor dat ik in Aken zou doctoreren aan de Rheinisch Westfälische Technische Hochschule. Ik begon daar in 1963 en behaalde mijn doctoraat in 1966. Nadien ben ik bij Bekaert tewerkgesteld bij de afdeling “Draadtrekken en vormgeving”. Rond die periode vroeg de universiteit mij om te komen doceren en zo ben ik begonnen met één vak te geven. Dat zijn er vervolgens twee geworden en uiteindelijk werd ik in 1970 benoemd tot full-time professor. Tussen 1975 en 1981 ben ik dan voorzitter van het departement Metaalkunde geworden en tussen 1987 en 1993 was ik decaan van de faculteit. Tussen haakjes: is het niet opvallend dat vier van de negen decanen die er al geweest zijn, van het departement Materiaalkunde afkomstig zijn. (*lacht*)”

De student

“In 1961, dus toen ik student was, waren de ingenieursstudenten nog ondergebracht in de Speciale Scholen zoals dat heette. Honderd jaar na de start van de ingenieursopleiding aan de KULeuven was er nog discussie over of de ingenieursopleiding wel als een academische studie kon beschouwd worden. Dit was omdat men de richting te technisch en te toegepast vond. Om die reden spraken men over “Speciale Scholen” en bleef de ingenieursopleidingen subonderdeel van de faculteit Wetenschappen. Maar in 1961 kwam hier verandering in en werd de faculteit Toegepaste Wetenschappen opgericht. De eerste decaan van onze nieuwbakken faculteit was Richard Van Cauteren, naar wie later de Van Cauteren-

leerstoel is genoemd.”

Met Prof. De Béthune op geologische exploratie

“Wat je ook niet mag vergeten, is dat in die tijd de universiteit nog tweetalig was. Dat betekende concreet dat alle lessen zowel in het Frans als in het Nederlands werden gegeven. Al was er in de studierichting Metaalkunde (nu Materiaalkunde) ook een prof De Strycker, die eerst anderhalf uur les gaf in het Frans en vervolgens de les in een halfuur samenvatte in het Nederlands.

Dat alles betekende echter niet dat die tweetaligheid voor echte spanningen zorgde aan de faculteit Toegepaste Wetenschappen. Behalve dan aan voornoemd departement Metaalkunde: daar was bijvoorbeeld de eerste verdieping voor de Vlaamse professoren, de tweede voor de Waalse en de derde opnieuw voor de Vlaamse. Er waren twee profen die nog liever een omweg maakten dan door een Waalse gang te moeten lopen. (*lacht*) Maar over het algemeen

werd daar niet zo'n probleem rond gemaakt. Onze Franstalige zusterfaculteit was uiteindelijk zelfs de laatste die naar Louvain-La-Neuve is verhuisd.

Ook onder studenten heerste er een goede samenwerking tussen VTK en de Cercle Industriel, de Franstalige tegenhanger. De toenmalige rector, Van Waeyenbergh heeft ons daar nog speciaal om geprezen.”

Ik denk dat wij een meer algemene vorming hadden dan tegenwoordig het geval is. Alle ingenieurs hadden bijvoorbeeld een verplicht vak Sterrenkunde, wat ik persoonlijk heel boeiend vond, en ook Grondmechanica behoorde tot de kennis van alle burgerlijk ingenieurs. Maar het meest interessant vond ik het vak Geologie, gedoceerd aan drie studierichtingen door prof. De Béthune. We waren eind jaren '50, begin jaren '60 ook één van de eerste generaties die enkele lessen kregen over elektronica.”

“Een andere prof die ik me nog herinner uit mijn tijd als student is professor Van Ifterbeek. Die mens was eens een ganse bewijsvoering aan het uitwerken op bord en hij had ergens een fout gemaakt. Dat zagen de meeste studenten in het auditorium. Dus stak er iemand zijn hand op om te vragen of hij zich misschien vergist had. Waarop prof. Van Ifterbeek zei dat het resultaat klopte en dat al de rest dus logischerwijs ook klopte. Die wou zijn ongelijk niet snel toegeven. (*lacht*)”

Etienne Aernoudt

Professor Van Itterbeek stond ook bekend als de man die als eerste helium had weten vloeibaar te maken in België. Er moet ook wel gezegd worden dat hij getrouwd was met de dochter van de man die er wereldwijd als eerste in slaagde om dat te doen. Dat zal er waarschijnlijk ook wel voor iets tussen gezeten hebben. *(lacht)*

De eerste die helium vloeibaar wist te maken was de Nederlander Kamerlingh Onnes in 1908, een prestatie waarvoor hij in 1913 de Nobelprijs voor de Natuurkunde kreeg.

De praeses

“Het schijnt dat ik VTK-praeses ben geworden dankzij de West-Vlamingen. In die tijd werkte men nog niet met ploegen. Iedereen die dat wilde, kon zich kandidaat stellen en dan werd er gestemd wie praeses werd. Natuurlijk was er onder vrienden al op voorhand afgesproken wie welke taak zou op zich nemen mocht ik verkozen worden, maar dat was nog niet zoals nu vastgelegd in een echte ploeg.”

“In die tijd was alles natuurlijk totaal verschillend van nu. Zo was er bijvoorbeeld maar één iemand van mijn jaar die een auto had. Dat was Frans Reyntjes, tevens de vice-praeses. Dat was uiteraard zeer praktisch. Toentertijd was er ook jaarlijks de Barbaraviering / les fêtes Sainte Barbe. Dit feest vond halverwege het academiejaar plaats. Toen waren er immers nog geen examens in januari en waren alle examens op het einde van het academiejaar. In mijn afstudeerjaar Metaalkunde moesten we zelfs wachten tot september om onze examens af te leggen. Dat was alleen in mijn richting het geval, omdat men daar veel belang hechtte aan het afstudeerproject.”

“Iets dat me is bijgebleven van het jaar dat ik praeses was, is de Revue. We hadden toen een heel speciale Revue, bij mijn weten uniek in de geschiedenis! De tekstschrijver van dat jaar, collega Jan Delrue (die later nog heeft gewerkt aan de plannen voor Gasthuisberg) had de volledige tekst *op rijm* gezet. Bij mijn weten was dat de enige keer dat iemand die krachtinspanning heeft geleverd. Het stuk heette toen “Van den Prof Reinaerde - Een dramatische herwerking van een oud Dierenverhaal tot modern Proffenverhaal”. De

titel verwees naar professor Reyntjes van Bouwkunde, die inderdaad familie was van onze vice.”

Nieuwe VTK-vestiging aan de Schreursvest, betrokken in 1961

“Ik weet nog dat VTK-huis gehuisvest was in de Parkstraat. Maar toen ik praeses werd, was de ruimte te klein geworden en zijn we verhuisd naar de Schreursvest. Als ik het me nog goed herinner, moesten we daarvoor per maand tweeduizend Belgische Frank aan huur betalen. 2000 BEF! *(lacht)*”

“We hebben dat jaar een industriedag georganiseerd, in samenwerking met de Unie van Ingenieurs van Leuven (*nu bekend als de ViLv, nvdr.*) met allerlei sprekers uit de bedrijfswereld. Ik herinner me nog dat om twee uur 's nachts heel VTK stróntzat was! *(lacht)* Ja, er werd toen heel wat afgedronken. Ook op cantussen, dat waren echte drinkgelagen. En bij de regionale clubs was het nog veel erger. Ik had mijn middelbare schooltijd in Oostende

Etienne Aernoudt verkleed als zwarte Sint-Nicolaas in '61

doorlopen, dus ben ik eens tijdens mijn eerste kandidatuur naar een cantus van de Oostendse club geweest. Dat liep echt de spuigaten uit! Ik ben er dan ook nooit meer teruggekeerd.

We hebben in mijn tweede kandidatuur een poging ondernomen om een iets culturele club op te richten, Ostendia, waar

je bijvoorbeeld al eens mee naar een concert kon gaan. Maar die heeft helaas niet zo lang overleefd.”

“Toentertijd moesten wij nogal veel technische tekeningen maken. Dat moest toen nog met de hand gebeuren, uiteraard. Een zeer tijdrovend werkje. We hadden daar natuurlijk geen tijd voor, zeker niet de mensen van VTK en daarom hadden we een lichtbak. Kent u dat? *(lacht)* Dat was om makkelijk technische tekeningen over te kunnen kalkeren. Dan moesten we daar niet zoveel tijd in steken! We hadden in die tijd trouwens ook een wekelijks blaadje dat daarnaar genoemd was, het Lichtbakske.”

De achterkleinzoon van het Lichtbakske komt u trouwens nog wekelijks tegen. Of hebt u zich nooit afgevraagd waarom het Bakske het Bakske heet?

De professor

“De relatie tussen VTK en de proffen was goed. Prof. Richard Van Cauteren was zelfs erevoorzitter van VTK en gaf elk jaar op onze eerste algemene vergadering een opgemerkte speech over de opdracht van de ingenieur en de bedenkelijke rol van de syndicaten.”

“Na mijn ingenieursstudies ben ik uiteraard de band met VTK wat verloren. Maar wat me door die jaren heen wél is opgevallen, is dat ook VTK modeverschijnselen kent. Zo hadden wij als we afstudeerden een promotiebal in Antwerpen, waar iedereen dan op zijn paasbest gekleed naartoe ging. Maar eind jaren '60 en in de jaren '70 ging men daarnaartoe met lang haar en “casual”. Toen was het zo'n beetje de hippietijd, he. Nu heb ik daarentegen terug de indruk dat de studenten zich voor dergelijke gelegenheden graag “sjiek” kleden. Of vergis ik mij? *(waarop uw verslaggever de huidige trend alleen maar kan beamen, nvdr.)*”

“Later, toen ik zelf prof was heeft men een aantal ingrijpende wijzigingen doorgevoerd. Zo is de architectuuropleiding in 1981 afgesplitst van de studierichting Bouwkunde. Zeker tot in de jaren '60 hadden die twee richtingen heel veel met elkaar gemeen en waren er bovendien amper architectuurstudenten. In mijn jaar waren er bijvoorbeeld maar twee architectuurstudenten (Jan Delrue en Guido Konings), en het jaar voordien zelfs maar eentje, namelijk Paul Van Aerschot, die later de aula Pieter De Somer heeft ont-

worpen. Het was vooral prof. Felix, die zijn overtuiging doordrukte dat architecten méér zijn dan ingenieurs en dus ingenieur-architect mogen genoemd worden. We weten dat de echte burgerlijk ingenieurs daar grote vragen bij hebben.

Een andere verandering was het oprichten van een departement Computerwetenschappen onder impuls van Prof. Buyst. Er was toen nog wat discussie over de vraag of deze opleiding wel thuis hoorde in een Faculteit Toegepaste Wetenschappen.”

De decaan

“In de tijd dat ik decaan was, hebben Prof. Theo Van der Waeteren (“den Theo”) en ikzelf meermaals met onze “codex” in de hand aan een cantus van VTK deelgenomen. VTK had toen ook zijn eigen instrumenteel ensemble waarmee ze af en toe optraden in het kasteel van Arenberg. De uitvoeringen stonden steeds op zeer hoog niveau.”

“In diezelfde periode bestond de ingenieursopleiding 125 jaar. Dat werd toen gevierd met een Mis in de Sint-Pieterskerk, opgedragen door Kardinaal Danneels, gevolgd door een academische zitting, waar o.a. Samuel Florman, een Amerikaanse ingenieur een uiteenzetting gaf met als titel: “The existential pleasures of Engineering”. De Mis werd speciaal voor de gelegenheid gecomponeerd door prof. Ferdinand Mortelmans. Ik heb thuis nog het boek van Florman en ook een kopij van de toespraak liggen die ik zelf op de academische zitting gegeven heb. Daarvoor heb ik mij vooral gebaseerd op het archief van de VILv-UILv.” (zie *insteek, nvdr.*)

“De Faculteit heeft toen ook een boek uitgegeven met een aantal interviews afgenomen door de TV-kok prof. Herwig Van Hove. Zo was er bijvoorbeeld een inter-

view met de eerste vrouw die in Leuven haar ingenieursdiploma heeft behaald, namelijk Marie-Louise Boone, en natuurlijk ook met een aantal legendarische professoren.”

“Eén van de verwezenlijkingen waar ik het meest trots op ben, is de oprichting van CESAER (Conference of European Schools for Advanced Engineering Education and Research) op 10 mei 1990. Dat is een associatie tussen de belangrijkste ingenieursscholen in Europa. CESAER ontstond uit het eerste ERASMUS-netwerk van de KULeuven. Dit Six-Angle Network telde naast onze Faculteit en - niet onbelangrijk - de FSA van Louvain-La-Neuve nog de TU Delft, de RWTH Aachen, de Ecole des Mines van Parijs en het Imperial College van Londen. Voor zover ik weet, bevindt het secretariaat van CESAER zich nog steeds in het kasteel van Arenberg. Deze samenwerking is niet onmiddellijk gericht op het niveau van de studenten, maar natuurlijk hebben zij indirect ook wel baat bij een goede samenwerking en overeenkomst tussen de verschillende instellingen. Momenteel bestaat CESAER uit zo'n zestig grote ingenieursscholen.

“Ik vind het persoonlijk belangrijk dat zowel de KULeuven als de universiteit van Louvain-La-Neuve betrokken zijn bij CESAER. Ik herhaal bij alle rectoren, ook bij de huidige rector Mark Waer, dat we de banden met onze zusteruniversiteit niet mogen verwaarlozen. Ook vanuit internationaal perspectief, want in het buitenland begrijpt men die ganse taalproblematiek niet. Om dit met een grappige anekdote

uit te leggen: we hadden een overeenkomst met de universiteit van Trondheim in Noorwegen over de uitwisseling van studenten. Elk jaar kwamen er dus een aantal studenten van Trondheim naar hier en gingen er een paar studenten van ons naar Noorwegen. Die samenwerking ging heel goed, maar dan was er eens een jaar dat er wel studenten vanuit Leuven naar Trondheim gingen, maar dat we in Leuven geen Noorse studenten zagen. Toen ben ik dus op het vliegtuig gestapt om ter plekke te overleggen wat er fout was gelopen. Maar daar zeiden ze mij dat er wel degelijk studenten waren vertrokken naar de “University of Louvain”. En wat bleek: die studenten zaten gewoon in Louvain-La-Neuve! Om maar te zeggen: voor buitenlandse universiteiten is de Katholieke Universiteit Leuven in Leuven en de Université Catholique de Louvain in Louvain-La-Neuve een tweeling-universiteit, en dus kunnen we maar beter goed overeenkomen!”

Na ons interview haalt prof. Aernoudt nog een enveloppe boven met foto's uit zijn studentenjaren. Een beeld zegt meer dan duizend woorden!

Yuri Van Havere

Uit de speech “Vijf en twintig generaties ingenieursopleiding” door prof. Etienne Aernoudt:

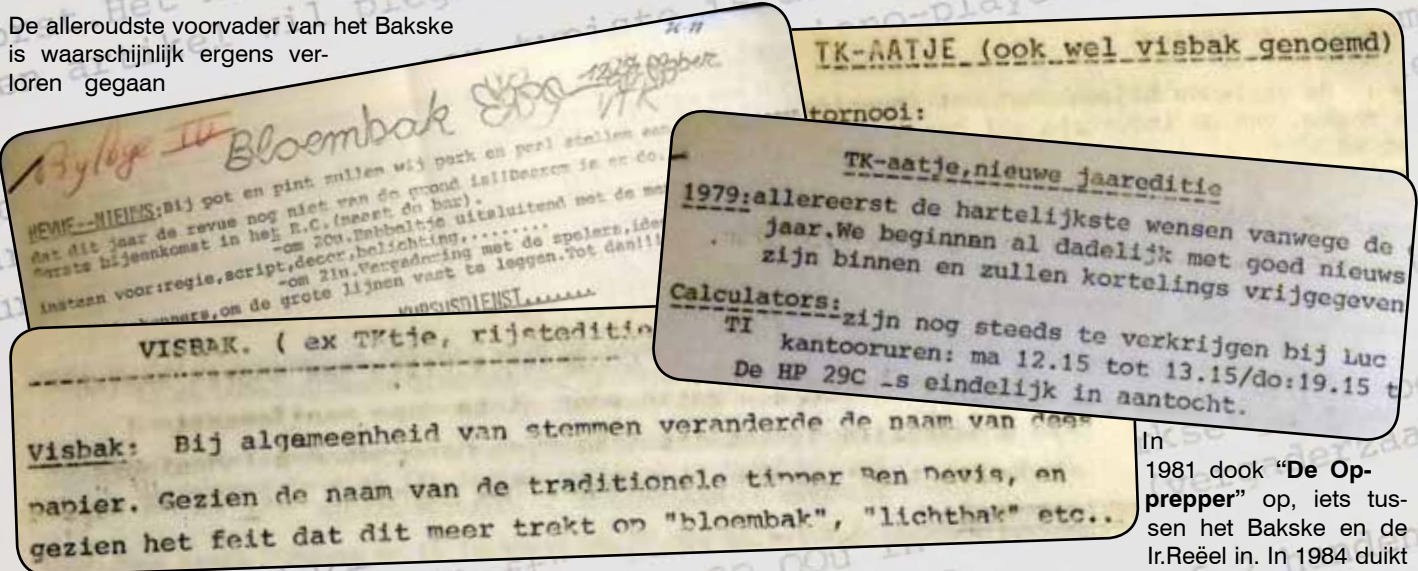
“De periode 1864-1889 was de periode van stichting en prille groei. Het begin was niet gemakkelijk. De beslissing tot oprichting van de Speciale Scholen werd in feite uitgevoerd door Mgr. Laforêt en Prof. Ph. Gilbert van de Faculteit der Wetenschappen, aan wie we de soliede wetenschappelijke onderbouw van onze ingenieursopleiding mogen danken. Het was roeien tegen stroom op. Er was conservatieve weerstand binnen de muren waar sommigen vonden dat de toepassing van wetenschap geen academische aangelegenheid kon zijn. Er was liberale weerstand buiten de muren, waar men zich hardnekkig bleef verzetten tegen de erkenning van de Leuvense diploma's voor functies in rijksdienst. (...)”

“Ook om andere redenen waren de eerste decennia moeilijk. Er kwamen economische recessies in de zeventiger jaren. Er waren te weinig jobs voor ingenieurs. Een ad-hoccommissie van de UILv formuleerde aanbevelingen aan de regering: België moet zijn maritiem transport uitbouwen en, nog belangrijker, indien we gelijke tred willen houden met onze nabuurlanden, dan moeten we absoluut kolonies zien te verwerven en uit te bouwen. De oproep wordt gehoord. In mei 1887 vergezellen 15 ingenieurs uit Leuven de zending van kolonel Thys voor de aanleg van de spoorlijn van Nederland tot aan de oostelijke mijnstreek. Hector Charmanne gaf de eerste houweelslag te Matadi in 1890. Nicolas Cito reed de eerste locomotief te Leopoldstad binnen in maart 1898. Charmanne en Cito: twee Leuvense ingenieurs. Vele alumni zouden in de loop van de volgende decennia een loopbaan in Belgisch Congo uitbouwen. (...)”

Het Bakske door de jaren heen

Hij is er wekelijks voor je en dankzij hem weet je altijd waar naartoe. Hij helpt je probleemloos om het eerste halfuur van de eerste les van maandag zonder geeuwen door te komen en hij weet altijd wel iets te vertellen wat je nog niet wist. Als hij er eens niet is, dan mis je hem en eigenlijk kan je je geen leven voorstellen zonder hem. Maar ons teergeliefde Bakske, bestond dat vroeger ook al?

De alleroudste voorvader van het Bakske is waarschijnlijk ergens verloren gegaan

In 1981 dook "De Opprepper" op, iets tussen het Bakske en de Ir.Reël in. In 1984 duikt de naam "Rolluik" op. In 1988 spreekt men over "Daily Rium", dat tweeweekelijks verschijnt en een echt boekje is (i.p.v. één blad). Het "Bakske" hieronder is uit 2005 en verschilt amper van het huidige. Vanaf dat jaar verschijnt er ook wekelijks een HTML-Bakske.

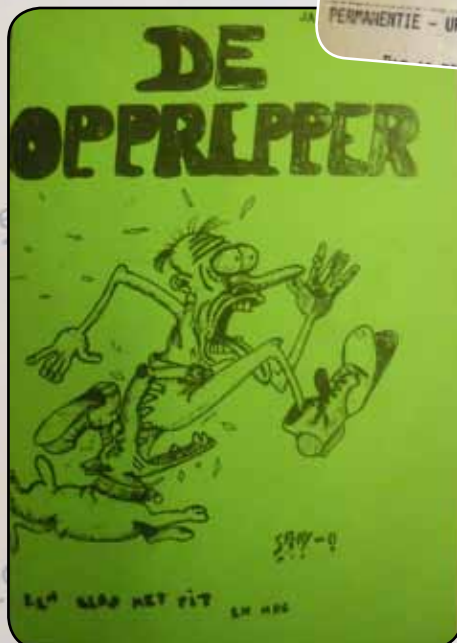
In de nevelen der tijd. Wat we wel weten, is dat VTK begin jaren '60 wekelijks een getypt blaadje verspreide onder zijn leden: de "Lichtbak".

In 1979 kwam men dan op de propfen met de naam "TK-aatje", a.k.a. "Visbak" (omdat niet iedereen fan was van de nieuwe naam en omdat de maker van het blaadje Ben Devis heette).

In 1976 sprak men niet langer over "Lichtbak", maar wel over "Bloembak".

Het jaar nadien verscheen het onder een nieuwe naam: het "BLA-BLA-BLAADJE".

Yuri Van Havere

Het Bakske

26 september 2005 - 20 blz. - 1500 ex.

wekelijks, gratis informatiebrochure van de Vlaamse Technische Kring vzw

Agenda

Activiteiten		
zondag (25/9) 22:00 - ...	Opening van de fak	1 Elixfr
maandag (26/9) 14:00 - 18:00 22:00 - ...	Ontslaanmiddag 1ste bach Cuban Night	C 300 A-B-C 1 Elixfr
dinsdag (27/9) 14:00 - ...	Rondleiding 1ste bach	Grasplein voor C200A 1 Elixfr Wauberg
woensdag (28/9) 20:30 - 23:00 22:00 - ...	Champions League: Bayern Munchen - Club Brugge "Ultima Vera" - OpeningsTD	1 Elixfr 1 Elixfr
donderdag (29/9) 21:00 - 22:00 22:30 - ... 22:00 - 23:00	Nacht van de Lefte Kaartenverkoop OpeningsCantus (schachten) Optreden: Zenn He Kaartenverkoop OpeningsCantus (niet-schachten)	1 Elixfr 1 Elixfr 1 Elixfr
Vergaderingen		
maandag (26/9) 20:00 - ...	BEST-vergadering	Rode Zaal Theokot
Sport		
maandag (26/9) 20:00 - ...	Looptraining 24-urenloop	Piste Sportkot
dinsdag (27/9) 20:00 - ...	Looptraining 24-urenloop	Piste Sportkot
woensdag (28/9) 20:00 - ...	Looptraining 24-urenloop	Piste Sportkot
donderdag (29/9) 20:00 - ...	Looptraining 24-urenloop	Piste Sportkot

<http://www.vtk.be/bakske/>

VTK 90

LUSTRUUMWEEK

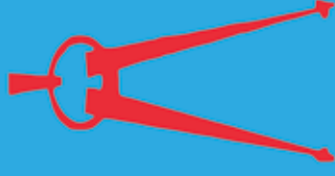
ZONDAG

27

MAART

OPENINGSAVOND

Fakbar 't Elixlr - hapjes - gratis vat +
vat champagne - doors 21u

MAANDAG

28

MAART

RIBS

Ribs a volenté + drankje - 9€ - 2 shiften
18u en 20u - inschrijven in theokot

RECEPTIE - MUSEUM

universiteits-
hallen - 20u - tentoonstelling

DINSDAG

WOKBUFFET

gratis - 3 menu's - C200 -

inschrijven op site - vol - 12u tot 14u

29
MAART

CHAMPAGNECANTUS

waaiberg -

8€/12€ - kaarten@theokot - deuren 20u - io vivat 20u30

WOENSDAG

30
MAART

WERELDRECORDPOGING

AD FUNDUM

ladeuzeplein - gratis -

estafette - randanimatie - surfreizen te winnen
goal 1600 stella's - 16u tot 21u - 10 gratis vaten

DONDERDAG

31
MAART

LHSTRUMTD

ALMA 2 -

Geh't's Noch

20 gratis vaten!

vvk:4€/5€ - add:5€/6€ - doors 22u

LHSTRUM. VTK.BE - VTK90@VTK.BE

Lewer 1366

Maart - April

Maart

di 01 maart	Feestweek 't Elixlr Pokerdamp 3 @ Theekot
woe 02 maart	Feestweek 't Elixlr
do 03 maart	Feestweek 't Elixlr
vr 04 maart	Feestweek 't Elixlr
za 05 maart	
zo 06 maart	
ma 07 maart	Revue
di 08 maart	Revue Jobfair @ Sportoase
woe 09 maart	Revue Apries-ski-feestje @ 't Elixlr
do 10 maart	DubbeltTD VTK - Pedagogie @ Rumba
vr 11 maart	
za 12 maart	
zo 13 maart	
ma 14 maart	Halftime Athens
di 15 maart	Halftime Athens
woe 16 maart	Halftime Athens
do 17 maart	Halftime Athens
vr 18 maart	Halftime Athens LANParty @ Theekot
za 19 maart	
zo 20 maart	
ma 21 maart	Existenz Jobforum @ Universiteitshallen
di 22 maart	Existenz Jam Sessie @ Theekot
woe 23 maart	Existenz Bejaardcantus @ Ladeuze

April

do 24 maart	Existenz Bits 'n Bitches @ 't Elixlr
vr 25 maart	Existenz
za 26 maart	
zo 27 maart	VTK 90: Openingsavond
ma 28 maart	VTK 90: Ribs - Receptie - Museum
di 29 maart	VTK 90: Wokbuffet - Champagnecantus
woe 30 maart	VTK 90: Wereldrecorenpoging ad fundum
do 31 maart	VTK 90: LustumTD
vr 01 april	VTK 90
za 02 april	
zo 03 april	
ma 04 april	Pokerdamp 4 @ Theekot
di 05 april	Kwis 4 @ 200 G Disco Party @ 't Elixlr
woe 06 april	Reisfeestje
do 07 april	
vr 08 april	
za 09 april	Begin Paasvakantie
zo 10 april	
ma 11 april	
di 12 april	
woe 13 april	
do 14 april	
vr 15 april	

Mei

za 16 april	
zo 17 april	
ma 18 april	
di 19 april	
woe 20 april	
do 21 april	
vr 22 april	
za 23 april	
zo 24 april	24-uren van de f&k @ 't Elixlr
ma 25 april	24-uren van de f&k @ 't Elixlr
di 26 april	Finale pokerdamp @ Theekot
woe 27 april	Finale kwis @ 200 G Grass Party @ 't Elixlr
do 28 april	
vr 29 april	
za 30 april	
zo 01 mei	
ma 02 mei	Passieve kiesweek Karaoke @ Theekot
di 03 mei	Passieve kiesweek
woe 04 mei	Passieve kiesweek Uniformenfeestje @ 't Elixlr
do 05 mei	Passieve kiesweek
vr 06 mei	Passieve kiesweek
za 07 mei	
zo 08 mei	

De Ir.Reëel door de jaren heen

Een terugblik op 90 jaar VTK zou geen echte terugblik zijn als we ook niet eventjes zouden stilstaan bij de geschiedenis van de Ir.Reëel, het tijdschrift dat u op dit eigenste moment in uw handen houdt. Tegenwoordig wordt dit boekje gedrukt op glanzend papier en staat het vol kleurenfoto's, maar hoe zag het er vroeger uit? En heette het toen ook al "Ir.Reëel"? Hoe lang bestaat de Ir.Reëel al? In het Universiteitsarchief vonden we een antwoord op onze vragen.

Ook de allereerste voorloper

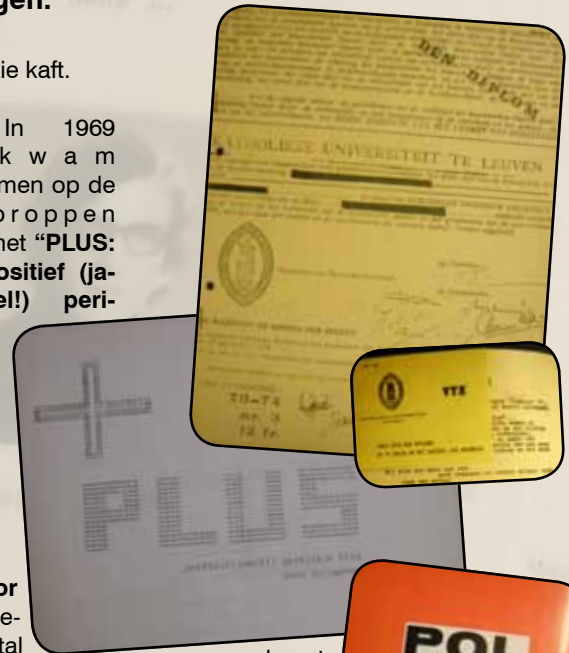

van de Ir.Reëel hebben we niet teruggevonden, maar een heleboel boekjes zijn wél bewaard gebleven.

Van 1960 tot 1968 had men de "Absenties". Deze boekjes waren iets kleiner dan de huidige Ir.Reëel, werden door VTK zelf gedrukt (met dat toestel drukte men o.a. ook de boekjes van de Revue), verschenen maandelijks en zijn te herkennen aan hun su-

persaakle kft.

In 1969 kwam men op de proppen met "PLUS: positief (ja-wel!) peri-

odiek blad voor ingenieurs". Dit bestond uit een aantal getype A4-pagina's, aan elkaar geniet.

het dus al het langst heeft overleefd.

In 1968 zag ook een ander boekje het licht: de "Polantek: orgaan van de studenten-ir", het resultaat van een samenwerking met o.a. VTK Gent, LBK en de Polytechnische Kring van de K.M.S.

Een ander buitenbeentje was "De lastigen architect : niet gesubsidieerd maandblad met architecturale inslag", een eigen blad van de architecten, dat verscheen tussen 1977 en 1991.

Geïnteresseerd in Ir.Reëels vanaf 2003: check dan zeker het online archief!

"Den Diplom" verscheen in 1973, met aan de binnenkant van de kft een wel heel interessante bon-

De echte opvolger van de "Absenties" was de "Kantare", een maandelijks blad dat onder die naam bleef bestaan tot het eind van de jaren '70.

Ieder jaar, net voor de Santa-Barbarafeesten begonnen verscheen er een speciale editie van de "Kantare". Steevast stond hierbij een meisje op de cover. Dat kon gaan van een tekening van een schoolmeisje en een zwavelkijkende (getekende) dame tot een bijna seksueel getinte foto op de cover van 1976.

In de jaren '80 is tot slot de "Ir.Reëel" ontstaan, de naam die

Yuri Van Havere

De eerste praeses spreekt...

Dag op dag negentig jaar geleden rijpte in de geesten van enkele Vlaamse ingenieursstudenten in Leuven het plan om een vereniging op te richten, een vereniging die een thuishaven zou zijn voor de Vlaamse studenten aan de toentijds nog grotendeels Franstalige universiteit. Eén van die mannen was J. Raskin, de eerste praeses van de Technische Kring. We zouden graag aan hem vragen hoe het eraan toe ging, die eerste jaren. Hoe is VTK precies ontstaan? Wat waren de omstandigheden? Wie waren de gangmakers van toen? Een kleine berekening leert ons dat J. Raskin nu minstens 113 jaar oud zou moeten zijn. Aangezien de oudste man van België (en tevens van Europa) slechts 110 jaar oud is en niet J. Raskin heet, durven we te veronderstellen dat het waarschijnlijk niet meer mogelijk zal zijn onze eerste praeses te interviewen. Máár gelukkig hadden onze voorgangers uit 1935, ter ere van het 15-jarig bestaan van VTK, het geniale idee om aan J. Raskin te vragen naar de beginjaren van onze studentenkring. En zo kunnen we de eerste praeses toch nog aan het woord laten...

Verslag over de stichting en eerste levensjaren van den Technischen kring; voorlezing gehouden by gelegenheid van het lustrum van vyftienjarig bestaan dezer vereeniging van ingenieursstudenten aan de Universiteit te Leuven.

Wanneer uw voorzitter my verzocht een kort overzicht te geven der stichting en werking van den Technischen Kring der ingenieursstudenten aan de Byzondere Scholen der Universiteit te Leuven, tydens de drie eerste academische jaren van zyn bestaan, vroeg ik my af of het nog zou mogelyk zyn daarvan een trouwe historische voorstelling te geven;

de oorkonden uit dien heugelyken tyd bestaan slechts uit herinneringen welke echter gelukkiglyk nog diep geprent zyn in het geheugen der eerste bestuursleden.

Toen ik dus andermaal, na veertien jaar het eerste bestuur van den technischen kring opriep, kon ik met genoeg vaststellen dat het zou mogelyk zyn, by gelegenheid van dit heerlyke lustrum van vyftienjarig bestaan des technischen kring, eene korte bydrage voor de annalen uwer bloeiende vereeniging op te stellen.

En met een ware voldoening gingen wy aan 't noteeren, ingenieurs Jos Mercelis, Eugeen Koumans, Berten Vallays en uw dienaar; wy danken u hartelyk, beste praeses Weverbergh, ons in de gelegenheid te hebben gesteld zooveel aangename herinneringen uit die schoone levensperiode te mogen ophalen.

Roodbruine studentenpet, zoals gedragen in de jaren '20

In het academische jaar 1919-20 omhulde een drukke atmosfeer de studentenwereld in Leuven; de harde oorlogsjaren hadden de wilskracht gestaafd en een generatie gevormd van oudere schooljongens die zich bewust waren den ernst hunner roeping van meer naby te moeten beschouwen.

Wanneer zy optogen onder de plooiën hunner oude vaandels door de nog verwoeste straten van Leuven, onder eene eindeloze golving van donkerroode vlaamsche petten, (te dien tyde plechtig ingewyd door een speech van Stanne Leurs in het Vlaamsch Verbond), straalde vastberadenheid uit hun oogen en het dreunde van wat zy wilden: de vlaamsche hoogeschool en de vlaamsche leergangen te Leuven.

De ingenieursstudenten deelden even geestdriftig in dit programma; en al waren ze onder den druk van een onmeedoogenden studiekalender, toch zouden zy de daad by het woord voegen, aldus hunner reputatie van positieve menschen waardig.

Het was toen niet zoo gemakkelyk als nu vlaamschdenkenden technikus te worden; het was er in de Byzondere Scholen armoedig gesteld onder opzicht van vlaamsche leergangen:

er waren twee vlaamsche cursussen, één van technologie dank aan de byzondere toewyding van uwen eerevoorzitter professor Van Hecke; als een nieuwe voorlooper van aanstaande verlossing des vlaam-

schen studentendoms doceerde hy hoopvol en gemoedelyk in de woestyn van een bestoft auditorium midden de puinen van bouwmaterialen en proefstalen, ergens achter het groot auditorium van het Pauscollege.

De tweede vlaamsche leergang was de cursus van beschryvende werktuigkunde en machienbouw van professor Coppens, wiens initiatief eveneens als eene schoone daad te zyner eere behoort te worden geprezen.

Zoo was de toestand toen, in de eerste maand van het akademisch jaar 1919-20, eenige jongere studenten de ingeving kregen naast den bestaanden "Cercle Mathématique" een "Wiskundigen Kring" te stichten.

Daar waar de leergangen der Alma Mater te kort schoten aan vlaamsche techniek zouden de studenten zelf hunne cultureele belangen gaan ter harte nemen. Dus konden onze jongens hun plan trekken en dat deden zy.

Professor Coppens werd later de bezieler van het Thermotechnisch Instituut. In 1957 werd hij opgevolgd door prof. Theo Van der Waeteren, die ook zijn wereldbepaalde proef met de baksteen en de straalmotor overnam.

Wy hebben de namen bewaard van Aloïs Mulder, zaliger gedachtenis, Jan Rosbroeckx, Eugeen Koumans, Bertien Vallays, Clement en Theodoor Van Himbeeck, tusschen dezen die het hadden opgevat den Wiskundigen Kring te stichten; professor Verriest aanvaardde met byzondere bereidwilligheid zyn steun te verleen doch zyn collega's die vreesden dat de nieuwe kring zich zou ontwikkelen ten nadeele van den "Cercle Mathématique", door hen gepatronneerd, wenschten dat de Kring onder eene andere benaming zou tot stand komen.

De onderneming zou dus beter gelukken onder den doopnaam van "Technische Kring"; er werd onmiddellyk een voorloopig comiteit gevormd dat voorbereidend werk zou volbrengen en propaganda gaan voeren tot het aanwerven van actieve en belangstellende leden.

Dit comiteit hield een drietal byeenkomsten in den derde trimester van het schooljaar onder voorzitterschap van Jos Mercelis, bygestaan door Jan Roebroekx, Eugeen Koumans en Bertien Vallays.

De technische kring zou in eene plechtige academische zitting worden gesticht by den aanvang van het volgende schooljaar, in November 1920.

Intusschen had het yverig voorloopig comiteit gezorgd voor eene flinke lyst van leden dewelke nagenoeg alle vlaamsche ingenieursstudenten der vyf studiejaren omvatte, alsook voor de zeer sympathieke belangstelling van de HH. Professoren Verriest en Van Hecke.

Als voorzitter voor het eerste jaar werd beroep gedaan op een vyfde jaar's man en de keuze viel op ondergetekende (J. Raskin) die ten minste al zyn goeden wil veil had om de jonge doch levenskrachtige vereeniging te besturen.

Als eerste werk begaf hy zich by den Rector der Universiteit Mgr Ladeuze alsook by den deken der faculteit van wetenschappen ten einde het doel en de voorgenomen werking van den technischen kring uiteen te zetten en de belangstelling te verwekken by de academische overheid.

Tot 1961 viel de ingenieursopleiding onder de faculteit Wetenschappen. Omdat men deze niet echt als een academische opleiding beschouwde, sprak men over de "Bijzondere Scholen".

Het voorstel werd door Mgr Ladeuze met sympathie aanvaard en goedgekeurd. In zyn antwoord prees hy het initiatief en beloofde hy den technischen kring weldra te zullen opnemen in de categorie van academische kringen welke door de Universiteit zouden gepatronneerd worden; hy drukte tevens de hoop uit dat het jaarboek der Universiteit, dat te dien tyde wegens gebrek aan financieele middelen niet kon verschynen, weldra opnieuw zou gepubliceerd worden en dat daarin het jaarverslag van den technischen kring even welkom zou zyn als dat van den Cercle Industriel.

De stichtingsvergadering welke plaats vond in November 1920, in het lokaal van den Boerenbond, werd eene plechtige en succesvolle gebeurtenis. Minstens vyftig ingenieursstudenten hadden den oproep beantwoord alsook de heeren professoren Van Hecke, Verriest, Coppens, Gillon, De Smet en Kanunnik De Smedt, tusschen degene waarvan wy ons nog herinneren.

De voorzitter (J. Raskin), in een inleidend woord, ontwikkelde het doel en de actie van den technischen kring welke practisch zou opgevat worden zooals de reeds langs bestaande zustervereeniging "Cercle Industriel".

De technische kring zou gelegenheid geven de vraagstukken der techniek waarin de leden belang zouden stellen, te behandelen en te bespreken in de moedertaal; daardoor zouden de vlaamse ingenieursstudenten, wier technische opleiding nog uitsluitend fransch was, toch onder cultureel opzicht

De eerste praeses spreekt

nauwer aansluiten by hunne stamgenooten en beter zyn voorbereid tot den omgang met de vlaamschspreekende technici en werklieden in de nyverheid.

Daarna gaf makker Jos Mercelis verslag over de werking van het voorloopig comiteit en schetste de gebeurtenissen die het ontstaan van den technischen kring waren voorafgegaan.

Dank aan zyne bemoeiing zou de eerste vergadering een groot succes van belangstelling bereiken, toen het woord verleend werd aan ingenieur Paul Stevens met als onderwerp: De Electricificatie der spoorwegen.

Zyne klare uiteenzetting in het nederlandsch welke op geestdriftige toejuichingen werd onthaald, werd terstond eene aansporing voor een aantal aanwezigen om zich op hunne beurt te laten inschryven voor eene lezing.

De stichtingsvergadering bekrachtigde vervolgens de samenstelling van het eerste-jaars bestuur als volgt:

Eerevoorzitter: professor Van Hecke, eenparig toegejuicht,
voorzitter: J. Raskin - ondervoorzitter: Jos Verdeyen,
secretaris: Jos Mercelis,
penningmeester: Eugeen Koumans, - bibliothecaris: Berten Vallays.

De eerevoorzitter kwam toen aan de beurt met eene aanmoedigende en gemoedelyke slotrede en wenschte den technischen kring eene schitterende toekomst.

Van toen af was de technische kring de geliefkoosde samenkomst der vlaamsche ingenieursstudenten en ieder van ons geheugt de aangename uren aldaar doorgebracht.

De vergaderingen werden regelmatig gehouden in de gezellige zaal van den Boerenbond, boven het café, Minderbroederstraat.

Het bestuur aarzelde niet de voordrachten zyner leden, of van voorname ingenieurs die zy uitnoodigden, openbaar bekend te maken en groote plakbrieven op de muren der stad kondigden meermalen de vergaderingen aan voor het studentenpubliek.

Zoo kwam het dat behalve de leden van den kring soms ook sympathiseerende waalschen studenten kwamen toeluisteren.

De verslagen der eerste zittingen van den kring schynen ongelukkiglyk te zyn verloren; het zal echter volstaan enkele voordrachten aan te halen die telkens door een groot aantal leden werden bygewoond, te weten: in het eerste academische jaar 1920-21

Elektrificatie der spoorwegen, door ingenieur Paul Stevens
Koolmynontginning in Limburg, door het lid J. Raskin;
De Coke-ovens, door het lid Jos Verdeyen;
Vlaamsche technisch onderwys, door het lid Jos Mercelis;
Bereiding en toepassing van watergas, door het lid Eugeen Koumans;
Goudprospectie in Congo, door het lid Alb. Verlinde.

Van de uitgenoodigde professoren kwamen doorgaans deze, die gespecialiseerd waren in het te behandelen onderwerp. Eerevoorzitter professor Van Echke en vooral professor Verriest waren regelmatig aanwezig; ook by het sluiten van het eerste academisch jaar, in tegenwoordigheid van dezen laatsten, nam de voorzitter de gelegenheid te baat om aan professor Verriest de byzondere erkentelykheid en waardeering van alle leden van den technischen kring te betuigen.

Moge deze voorlezing U aanzetten om beter uwe bloeiende vereeniging te leeren kenne, liefhebben en gedenken doorheen gansch uw loopbaan. Wy blikken thans met voldoening en fierheid terug op hetgeen door de samenwerking van eenige uwer oudere makkers werd tot stand gebracht en door u gehandhaafd en ontwikkeld tot op dezen blyden herinneringsdag.

Lang leve de technische kring!

12 Mei 1935

J. Raskin, eerste voorzitter T.K.
(Hoofdingenieur-Bestuurder van den
electriciteitsdienst der provincie
Antwerpen)

In 1924 werd Berten Vallaeys levensgevaarlijk gewond toen hij een groep Franstaligen achterna zat die op de loop waren gegaan met de pet van oud-AVHV-voorzitter Jos Vermeulen. Dit voorval, en het uitblijven van een reactie door de universitaire instanties, zorgde ervoor dat de relatie tussen de Vlamingen en het universiteitsbestuur zwaar verstoord werd. Berten Vallaeys overleefde de aanslag.

90 jaar VTK, 90 jaar studentenvertegenwoordiging, maar ook 90 jaar activiteiten en ontspanning. Typische studentenactiviteiten kunnen dan ook niet ontbreken op een lustrumweek. Ook voor diegenen die eigenlijk ook wel iets willen bijleren hebben we iets in petto. En bourgondiërs onder ons gaan zeker kunnen genieten van de eet-mogelijkheden die we jullie bieden. Kortom: een week die eenmaal in de 5 jaar plaatsvindt, dus zie dat je erbij bent!

Maar het is meer dan alleen feesten en lekker eten. We gaan namelijk geschiedenis schrijven!

VTK goes world record

Voor het schrijven van een intro van dit artikel was uw auteur spijtig genoeg niet ten volle verstand. Alcoholrestanten vertoefden nog volop in zijn lichaam, en dit logischerwijs met de gebruikelijke neveneffecten. Kwestie van toch een informatief correct

eus. 'Tenslotte, om deze informatieve, interessante en zeer toepasselijke inleiding af te sluiten met een definitie van een woord, dat eigenlijk helemaal niets terzake doet, en zodoende dan ook bestempeld kan worden als volledig loos en redundant: 'Een **brompony** is een tweewielig voertuig dat zich brommend voortverplaatst dankzij een erop gemonteerd motortje. Het is mogelijk om u op deze pony te nestelen, en u zo te verplaatsen zonder enige inspanning.' Met andere woorden, een brompony is een Zuid-Afrikaans synoniem voor scooter. Brompony

Het is gratis bier, en we kunnen er de studenten van Gent de loef

mee afsteken, want het huidige record is immers gevestigd in Gent op hun studentenwelkom enkele jaren geleden! 1328 pinten werden toen achterovergeslagen, en dit in 4 uur. Een snelle berekening leidt ons tot een gemiddelde van 11 seconden. Dit leert ons 2 zaken: ten eerste, die mannen van Gent

« A fine beer may be judged with only one sip, but it's better to be thoroughly sure »

artikel te schrijven, wend ik mij snel even tot het alwetende 'Wikipedia'.

Ten eerste, een definitie van bier: '*Bier is een alcoholische drank gemaakt uit granen, waaronder gerst en tarwe. Soms wordt nog fruit toegevoegd, bijvoorbeeld zure kersen in krieklambiek. Er bestaan verschillende methoden om bier te maken. Het ambacht van het bier maken wordt brouwen genoemd. Bij de meest gebruikelijke methode wordt bier gebrouwen uit gerst, water, hop en gist*'. Ten tweede, een definitie van wereldrecord: '*Een wereldrecord is een prestatie, meestal in de wereld van de sport, die aangeeft dat iemand een resultaat heeft neergezet dat nooit eerder door een ander is bereikt*'. Ten derde, een definitie van ad-fundum: '*Ad fundum is een term die wordt gebruikt bij het snel oprinken of achteroverslaan van een vaak alcoholisch drankje. Het is Latijn voor tot de bodem. De term wordt vooral gebruikt in studentenmili-*

klinkt echter veel vetter, en is bij deze dus even aangehaald als een volwaardig, veel cooler alternatief van 'brommer'. Zoals de inleiding doet vermoeden, betreft het wereldrecord iets met bier, wordt het liefst ad fundum gedronken en zijn brompony's gewoon vetcool.

Een student wordt vaak gekenmerkt door de pint die hij/zij in zijn handen heeft. Bovendien is na enige oefening een student 'un animal sauvage' in het verslinden van liters bier. Kortom, een student is gewoonweg de ideale atleet voor

kunnen duidelijk niet drinken, en twee, die mannen van Gent hebben geen smaak, want ze vestigden hun record met Maes.

Zoals eerder vermeld zal de recordpoging plaatsvinden op 30 maart op het Ladeuzeplein en dit vanaf 16.00. Naast het rijkelijk vloeiende bier, zullen DJ's het beste van zichzelf geven en kan u uw maag spijzen met allerlei specerijen (lees: zalige vetten boef). Ook zal er randanimatie zijn, en

Op woensdagnamiddag 30 maart zal er op het Ladeuzeplein een 'aanval' ondernomen worden op het wereldrecord "Ad fundums in estafette drinken"...

■ Het lustrum (mv. *lustra*) (< Latijn: luere [binden]) was van oorsprong een zoenoffer dat eens per vijf jaar door de Romeinen werd gehouden. Tegenwoordig staat deze term voor een feest dat na elke periode van vijf jaar wordt gehouden.

het neerzetten van een wereldrecord dat ook maar enige affiniteit vertoont met bier. Op dit erkend feit willen wij met VTK dan ook handig op inspelen: woensdagnamiddag (30 maart) zal er op het Ladeuzeplein een 'aanval' ondernomen worden op het wereldrecord '*Ad fundums in estafette drinken*'. Concreet houdt dit in dat -om de beurt-, een nieuwe student zijn lippen aan een schuimend glas zet en tracht deze zo snel mogelijk te ledigen. Het concept klinkt simpel, en is het ook. But so what?

indien jij je kan bewijzen, maak je kans op een gratis surfvakantie! Amusement verzekerd en je hoeft dus niet eens een bierdrinker te zijn om eens een kijkje te komen nemen!

Voor wat leuke weetjes kan je kijken in het kadertje op de volgende pagina en om u zeker gerust te stellen: onze recordpoging zal uitgevoerd worden met Stella. En let op, na 2 Stella's moet je wettelijk gezien je brompony op stal zetten ;).

Museum

VTK heeft in zijn 90-jarige bestaan natuurlijk heel wat veranderingen gekend en wij hebben geprobeerd ze zo goed mogelijk in kaart te brengen. Maandagavond kunnen jullie terecht in de Universiteitshallen voor de officiële openingsreceptie en voor de rest van de week kunnen jullie tijdens het eten altijd eens langskomen in Alma 3 waar de museumspullen uitgestald zullen staan.

Een brompony

Lustrumcantus

De cantus. Voor vele studenten nog steeds één van de mooiste tradities uit het studentenleven, terecht! Ook bij VTK leeft na 90 jaren de cantus nog in zijn volle glorie, en dit gaan we deze week extra bewijzen aan de hand van een decadente Lustrumcantus. Laat die bierpotten maar thuis, want het is tijd om de kurken te laten knallen en deze 90e verjaardag te vieren op enkele glaasjes schuimwijn! Een ganse avond zal er gezongen, gedronken en geëest worden ter ere van het 90-jarige bestaan van onze geliefde studentenkring. Mis deze verjaardagscantus zeker niet en haast je optijd naar het Theokot voor een kaart!

Ribs

Natuurlijk kan een overheerlijke lustrummaaltijd niet ontbreken op deze geweldige

Een overheerlijke portie ribs

lustrumweek!

VTK gaat samenwerken met het reeds bekende restaurant 'The ribs'! Een gezellig avondje met (veel) lekker eten en goede sfeer gegarandeerd!

Als VTK-lid kan je voor slechts € 9 in plaats van € 18,5 euro genieten van Ribs à volonté en een drankje in het restaurant in de Parijsstraat.

Je kan kiezen of je om 18u of om 20u komt proberen het record 'maximaal aantal ribbetjes eten' te verbreken.

Natuurlijk is hiervoor inschrijven vereist. Dit kan vanaf 14 maart in het Theokot! Allen daarheen!

90 jaar geleden...

VTK bestaat 90 jaar, allemaal goed en wel, maar wat betekent dat nu precies: 90 jaar?! Of meer bepaald: hoe zag het leven er in 1921 uit, toen VTK het levenslicht zag?

- Amper 3 jaar na WO I werd er al begonnen aan de voorbereidingen voor WO II: op 29 juli 1921 wordt een zekere Adolf Hitler verkozen tot "Führer" van de NSDAP (later beter bekend onder de koosnaam "nazi's").
- Twee dagen eerder, op 27 juli 1921, had men een iets vredelievendere reden tot juichen, namelijk de ontdekking van de insuline.
- Op 9 november 1921 mocht Albert Einstein de armen in de lucht steken, want hij werd voor zijn werk in verband met het foto-elektrisch effect bekroond met de Nobelprijs.
- Op de vijfde dag van de vijfde maand wordt het parfum Chanel No. 5 op de markt gebracht.

10 weetjes over bier

1. Er wordt elk jaar ongeveer 10 miljard liter bier gebrouwen. Amerika brouwt hiervan 2,5 miljard.
2. Bier werd vroeger gebruikt om ziektes te genezen.
3. In Tsjechië wordt het meeste bier gedronken. Gemiddeld 155,3 liter per persoon per jaar. In België werd in 2010 844 miljoen liter bier geconsumeerd. Dat komt neer op 78 liter per persoon of een litertje en half per week.
4. De drankconsumptie in een café stijgt met het tempo van de muziek die er gedraaid wordt. Het maximum ligt waarschijnlijk bij 120 'beats per minute'. U weze gewaarschuwd!
5. In sommige landen wordt bier in kartonnen dozen verpakt.
6. Drie weken lang regelmatig bier drinken zorgt ervoor dat vitamine B6-waarde met 30% stijgt. Of dat dit schadelijk of gezond is, dat is een andere vraag!
7. Volgens een onderzoek van het vrouwenmagazine "Addiction" kan zelfs de gedachte aan alcohol het libido van de man stimuleren.
8. Ook in de Middeleeuwen werd bier getest op kwaliteit. De tester goot het uit op een bank en ging er een half uur op zitten. Als zijn broek niet aan de bank plakte, was het goed bier. In slecht bier zat veel suiker en daardoor bleef zijn broek aan de bank plakken.
9. Het snelheidsrecord 2 liter bier drinken heeft nog steeds Peter Dowdeswell (Ears Barton, UK) 6 seconden, 7 februari 1975.

Studentenprotesten - Leuven Vlaams

Ooit, in een lang vervlogen tijd waarin studenten enkel het café en de aula als ontmoetingsplaats hadden werden betogingen nog niet via Facebook geregeld, maar gewoon tussen pot en pint. In een tijd waarin men nog op straat kwam als iets hen tegen de borst stootte in plaats van even rap een Facebookhaatgroepje op te starten. In die tijd vond een van de grootste studentenbetogingen in Leuven plaats die pleitte voor het vertrek van de Franstalige afdeling van de universiteit en zorgde voor de oprichting van Louvain-la-Neuve, het nieuwe (Franstalige) Leuven.

Generatiekloof

De studentengeneratie van de jaren zestig zag er opmerkelijk anders uit dan de vorige generatie. Het was de generatie die de oorlog (W.O. II) niet meer had meegeemaakt en die leefde in tijden van economische groei en de opkomst van de welvaartstaat. Ondank deze nieuwe realiteit bleef de universiteit zich vasthouden aan een elitair en aristocratisch karakter. Deze houding was kenmerkend voor de algemene verstarung die de materiële vooruitgang met zich meebracht. Zo groeide er een ongenoegen onder de studentengemeenschap. Deze had immers het gevoel niet aan bod te komen in de volwassenenmaatschappij. Vanuit deze positie begonnen de jongeren te zien dat de daden die de autoriteiten stelden, ingingen tegen hun rechtvaardigheidsgevoel.

De universiteit was in feite een dubbel-universiteit met een Franstalige en een Nederlandstalige afdeling. Sinds de jaren '30 werden er zowel in het Frans als in het Nederlands colleges geven en in 1962 splitste men het interne bestuur en werden er aparte Vlaamse en Franstalige faculteiten opgericht, maar bleef de instelling naar

buiten één, onder één rector. Beide stonden onder een unitaire leiding. Met het tot stand komen van de taalwetten waarbij Leuven volledig tot het Nederlands taalgebied zou behoren, rezen er, zowel bij Nederlandstaligen en Franstaligen, vragen over de levensvatbaarheid van een Franstalige universiteit op Nederlandstalige bodem en werd er een overheveling naar Waver geëist. Frans was toen nog de voertaal in de academische wereld en de Vlaamse Beweging vreesde dat Leuven een Franstalig verlengstuk van Brussel zou worden.

Overbevolking

Een tweede opkomend probleem was de verwachte universitaire expansie als gevolg van democratisering van het hoger onderwijs en een groeiend aantal meisjesstudenten. Voor het eerst werden universiteiten bevolkt door bollebozen die níet door geboorte tot de maatschappelijke bovenlaag behoorden, of niet meer per se tot de elite wilden doorstoten. Toen men met het idee kwam om in Vlaams-Brabant nieuwe afdelingen van de universiteit op te richten, wat zou leiden tot

een verfransing van Vlaams-Brabant, bracht dit een algemene mobilisatie tot stand om dit te voorkomen. Meteen trad het probleem Leuven buiten de oevers van onze studentenstad en groeide het uit tot een nationaal politiek probleem. De eerste eigenlijke schermutselingen voor Leuven-Vlaams gaan terug tot 1962 wanneer een aantal Franstalige professoren, die zich verenigd hadden in de Acapsul (Association du Corps Académique et du personnel scientifique de l'Université de Louvain) voor Leuven het Brussels taalregime opeisten. Veel Vlaamsgezinden werden ongerust voor een Franstalige olievlek Leuven.

In 1965 zorgde dit voor enkele woelige studentenmanifestaties met slogans zoals "Walen buiten". Desondanks kondigden de bisschoppen in mei 1966 de oprichting aan van nieuwe afdelingen in Vlaams-Brabant. Voor hen was het uitgesloten dat er twee katholieke universiteiten zouden bestaan. Aan alle leden van de universitaire gemeenschap werd opgedragen om zich bij dit besluit neer te leggen zonder verdere discussie. Aan de Vlaamse afde-

Studentenbetoging in de straten van Leuven

Paul Goossens voor een volle aula

ling brak een spontane staking uit en elke avond moest de politie er met de wapenstok en waterkanonnen op uittrekken om boze Vlaamse studenten te bekoelen. Het academisch jaar werd voortijdig afgesloten. Plots kreeg het Leuvense vraagstuk een uitgesproken antiklerikale en anti-autoritaire toon en in de toespraken en geschriften van de studentenleiders doken thema's op die weinig of niets met de traditionele Vlaamse strijdleuzen te maken hadden. Op 14 januari 1968 maakte de Franstalige Academische raad een groot expansieplan te Leuven bekend, waarin het behoud van de vestigingen in Woluwe en Waver en het behoud van de volledige universiteit in Leuven geëist werd. Het gevolg hiervan was een Vlaamse revolutie, die de polarisatie rond Leuven op haar hoogtepunt bracht. De onlusten leidden tot het oprichten van het blad *Revolte*, met als ondertitel 'Illegaal dagblad'. Nummer drie heet zelfs: 'Illegaal dagblad, nog illegaler dan de vorige keren.' De kop: 'Moet Leuven branden?' Andere artikels in *Revolte* gingen over: Een gedetailleerde handleiding voor het maken van molotovs ("Giet een bierfles vol benzine. In een reep maakt men een paar knopen. Steek de vod in de met benzine gevulde fles." Doelwit? "Generale, Shoe Post (eigendom van PVV-voorzitter Van Audenhove, WP).") Prompt werd *Revolte* verboden. Maar de revolutie slaagde.

Regering valt

De Vlaamse studenten en professoren gingen in staking. Leuven werd geduren-

de enkele weken een bezette stad. Elke dag werd er betoogd en werden academische gebouwen bezet. Ook Gentse studenten en middelbare scholieren ondersteunden de actie. Op 6 februari 1968 viel de regering Van Den Boeynants over de Leuvense kwestie. Er werd ook niet alleen in België op straat gekomen door de studenten. Ook in Frankrijk en de USA vonden grote studentenbetogingen plaats in '68. Deze betogingen waren echter meer gericht tegen de "oude autoritaire maatschappij" en waren een voorbode van enkele algemene stakingen. Mei 1968 wordt als een kantelmoment gezien tussen de oude, conservatieve maatschappij met haar moralistische idealen op vlak van religie en respect voor autoriteit naar een meer progressieve maatschappij die individualisme en meer sociale vrijheid propageert. In de periode na de verkiezingen van 31 maart 1968 werd het voor de Franstaligen in Leuven en elders duidelijk dat de overheveling onafwendbaar was geworden. Dank zij de miljardenstroom van de tweede universitaire expansiewet zou ze progressief plaatsvinden vanaf 1972 op de nieuwe campus van Louvain-la-Neuve. Sinds 1970 hadden de Katholieke Universiteit Leuven en de Université Catholique de Louvain eigen rechtspersoonlijkheid verworven, zoals ook voortaan de Université Libre de Bruxelles en de Vrije Universiteit Brussel elk hun eigen weg gingen. Dat het zwaar geladen communautair dossier ook nadien de politieke wereld zou blijven beheersen, lag in de lijn van de verwachtingen. Iedereen begon te voelen dat het land behoefte had aan een zekere vorm van regionalisering, ook al omdat zich binnen de unitaire partijen (partijen bestonden toen nog over de taalgrens heen) middelpuntvliedende krachten begonnen af te tekenen.

KVHV

Het KVHV was een belangrijke speler in de jaren '60 op vlak van studentenvertegenwoordiging en democratisch onderwijs. Binnen de Vlaamse Beweging nam het Leuvense KVHV van oudsher een belangrijke, zonet de belangrijkste, plaats in. De jaren '60 was voor KVHV een tijd van radicalisme. Er werd hevig gestreefd naar zowel staatkundige hervormingen, waarvan het federalisme een voorbeeld is, als naar sociaal-economische hervormingen zoals de democratisering van de universiteit. De sociale eisen bestonden naast de Vlaamse eisen, die binnen KVHV al ruime tijd leefden. Naarmate de jaren vorderden, kwam de eis voor democratisering op de voorgrond te staan. Tegenwoordig ijvert

het KVHV voor separatisme, Vlaanderen apart dus. Ook blijft ze ten strijde trekken tegen de verengelsing van het onderwijs. Op vlak van het studentenpotentieel heeft ze haar ledendomein uitgebreid van het universiteitsdomein naar het hele hoger onderwijsdomein. De activiteiten moeten traditioneel zijn en stijlvol, wat een weerspiegeling geeft van de conservatieve lijn die nog steeds bevaeren wordt. Illustreerend hiervoor is dat KVHV ook de uitgever is van de *codices*, dewelke ons allemaal bekend zijn van de cantussen.

Een belangrijk figuur deze omwentelingen was studentenleider en nu journalist Paul Goossens. Hij was de officieuze preses van het Katholiek Vlaams HoogstudentenVerbond, maar zijn linkse opstelling leidde tot ernstige spanningen met de traditionalistische, rechtse flamingantische vleugel van de studentenvereniging. Door zijn linkse gedachten hield hij zich ook meer bezig met de democratisering van de universiteit dan met de vervlaamsing. In januari 1968 werd Paul Goossens gearresteerd. Na zijn vrijlating stonden honderden studenten hem minutenlang toe te juichen. Goossens riep op om samen met de arbeiders te strijden voor een democratischere maatschappij. Samen met Walter De Bock stond hij aan de wieg van de Morgen. Twee anderen stonden aan de wieg van Alle Macht aan de Arbeiders (Amada)/Partij van de Arbeid: Ludo Martens en Kris Merckx. Vier jongens met een traditionele achtergrond die de radicale vleugel van de Leuvense studenten zouden leiden.

Naar Regtiens voorbeeld stichtten ze hun eigen Studentenvakbond (SVB), die zich na enige tijd afscheurde van het KVHV. "Both Goossens and De Bock are aggressive personalities and dynamic speakers", schreef de CIA in een later geënclassificeerd memorandum.

Waar '68 leidde tot de tweedeling van de Leuvense universiteit en een startschot was voor het opbouwen van een democratische, universiteit, leidde dit ook onherroepelijk tot een versplintering en pragmatisering van de tot dan toe vrij eensgezinde en verradicaliseerde studentenbeweging. Deze evolutie zindert door tot in onze eigen studententijd. Grote verhalen zijn verdwenen mede met de direct voelbare maatschappelijke problemen en er biedt zich een brede waaier van "actieve" en "minder-actieve" studentenverenigingen en organisaties aan, de ene al wat groter dan de andere.

Ruben Wouters

EEN GRATIS RUGZAK ZAL JE NIET LANCEREN IN HET LEVEN.

ONS ADVIES HELPT JE ECHT VOORUIT.

Cadeautjes zijn leuk, maar onze job is jou correct advies geven waar je echt iets mee bent. Maak een afspraak met een KBC-adviseur en kom eens praten. www.kbc.be/jongeren

WIJ GAAN MET JE MEE

Bouw mee aan de trein van morgen

Mobiliteit is een hoofdprioriteit voor de NMBS-Groep. We hebben meer dan ooit talent zoals het jouwe nodig om te bouwen aan de trein van morgen. Voeg je bij onze ingenieurs en ga deze boeiende uitdaging aan. En werk alle dagen aan vernieuwende projecten.

We zoeken **burgerlijke** en **industriële ingenieurs**. We bieden je een boeiende en gevarieerde job. Voeg je bij ons!

NMBS-Groep

INFRABEL
Right On Track

HOLDING

B NMBS

Ontdek al onze
vacatures op

www.de spoorwegen werven aan.be

Label
Gelijkheid Diversiteit

Architectuur: Joris Vermeiren - EILAND 7

In onze rubriek architectuur zoeken we het in deze editie in eigen kringen. Joris Vermeiren studeerde burgerlijk ingenieur-architect van 1999 tot 2004 en combineerde zijn laatste jaar dan nog eens met een praesesjaar. Tegenwoordig runt hij samen met Jo Vanhees een eigen bureau in Heverlee, redenen genoeg om eens op de koffie te gaan voor een interview.

Waarom heeft gekozen voor een opleiding ingenieur-architect?

Tijdens mijn middelbaar heb ik Industriële Wetenschappen gevolgd en oorspronkelijk was het mijn bedoeling om later het bedrijf van mijn vader over te nemen, mijn vader is loonwerker in de landbouwsector. Mijn studies verliepen vrij vlot en in mijn laatste middelbaar vroeg ik mij af of ik toch niets anders wilde doen dan in de landbouwsector te gaan werken. Zo kwam ik bij burgerlijk ingenieur-architect terecht, wat voor mij interessant was omdat het een technische richting is en ook veel wiskunde bevat. Zo ben ik er dan eigenlijk wat ingerold, niet echt goed beseffend wat ik ermee zou doen. In het middelbaar had ik niet echt een passie voor architectuur, dat heb ik geleidelijk aan gekregen. In het eerste jaar had ik dan ook niet echt schitterende punten voor architectuurontwerpen. Vanaf mijn tweede jaar – onder andere ook door Goedele Desmet – heb ik een klik gekregen en begon ik te beseffen hoe goede architectuur werkt en wat goed was of niet. Vanaf toen is het vrij vlot beginnen gaan en werd ik beter in architectuurontwerp. Zo kwam ik stilaan tot het besef dat het toch wel iets voor mij was omdat het creatief is – al is dat maar een beperkt deel van de tijd – en langs de andere kant ook een combinatie is van techniek en rationeel denken. Komt daar nog bij dat een job als architect veel coördinatie vraagt wat mij ook wel aanspreekt en ik ook graag doe.

Aan welke professor heeft u de beste herinneringen?

Realisatie te Duffel

Het meeste heb ik bijgeleerd van professor André Loeckx, de redeneringen binnen de architectuurtheorie kon ik wel volgen. Ontwerpend deed ik wel

graag, maar wat mij soms wel stoorde was het opbod in het dossier dat je moet afgeven. Er waren medestudenten die familieleden optrommelden om mee te helpen met een maquette te bouwen en met maquettes van hier tot in Takamaka afkwamen op de presentatie. Het kan ook niet de bedoeling zijn van een ontwerp-opdracht om dit soort buitensporige maquettes af te geven. In de praktijk als architect moet je rekening houden met een beperkt budget en binnen dit budget bepaalde dingen kunnen presenteren naar de klant toe. Natuurlijk doet iedereen, inclusief mezelf, ook een beetje mee aan dat spel van opbod. Maar ergens moet er toch een grens zijn vind ik. Het is ook verkeerd als je al die extra dingen moet doen om goede punten te halen en zo de aandacht verslapt naar wat de vraag juist was en of hier op een goede manier op geantwoord is. Dat was in onze tijd toch niet altijd het geval.

Heeft u een bepaalde specialisatie gekozen in de opleiding?

Wij waren een van de laatste jaren waar dit nog niet was. Ik heb zelf als praeses wel meegewerkt aan de master-bachelor-hervormingen en hoe dit juist zou worden ingevuld. Wij zaten nog allemaal samen in één richting architectuur. Je voelde wel aan dat sommigen meer stedenbouwkundig of architecturaal waren aangelegd en anderen dan meer neigden naar bouwkunde. Zelf zat ik meer in de richting van architectuur omdat ik zowel bij stedenbouw als ook bij technieken feeling met de onderwerpen had. Maar ik was niet diegene die zichzelf in bouwfysica of bouwakoestiek zag verdergaan. De richting die we hadden vond ik wel tof omdat we een combinatie van onder meer wiskunde, bouwfysica, stedenbouw en dergelijke kregen, maar we waren in geen enkele echt expert. Dat we van alle richtingen iets afwisten vond ik er net zo interessant aan.

Ontbrak er volgens u iets in de opleiding?

Het is misschien wel makkelijk praten nu, maar het grootste gebrek is praktisch. Er is wel degelijk een groot verschil in wat je weet als je afstudeert en wat je tegenkomt in de praktijk. Langs de andere kant ben

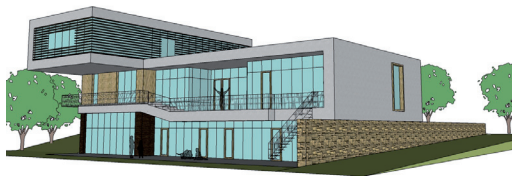
ik ook wel van mening dat je als je afstudeert geen grenzen mag hebben, terwijl dit in de praktijk vaak timing, budget en dergelijke zijn. Als je daar al rekening zou mee moeten houden in de opleiding, beknot dit je creativiteit. Terwijl het toch eigenlijk de bedoeling is om goede architectuur te leren ontwerpen. Wat wel interessant zou zijn is dat je het praktische instrumentarium wat je als architect gebruikt, zoals werfverslagen, vorderingsstaten, meetstaten en lastenboeken leert kennen. Al zijn dit de dingen waar je het toch mee zal moeten doen op de werkvloer. Zo zou het misschien interessant zijn om in de master een vak te hebben welke werfopvolging inhoudt. Maar daar dient de stage dan misschien meer voor.

Wat vindt u van de afschaffing van de ingangsexamens?

Ergens vind ik dit wel jammer. Ik zou het niet jammer vinden als het de kwaliteit van de richting niet naar beneden zou halen. Maar ik vrees dat dat wel een beetje zo zal zijn. Er is dan toch ergens een barrière. De kwaliteit van algemene vakken zoals wiskunde, natuurkunde mag voor ingenieur-architecten niet naar beneden. Er is nog altijd een duidelijk verschil tussen iemand die burgerlijk ingenieur-architectuur heeft gedaan en iemand die architectuur op hogeschoolniveau heeft gevolgd. Ons beroep wordt ook steeds technischer, denk maar aan de EPB-regelgevingen. Je kan ook geen woning ontwerpen zonder dat je notie hebt van technieken zoals de werking van een CV-ketel. Daar merk je wel een verschil in kennis over dat soort dingen tussen architecten en ingenieur-architecten die er sneller mee weg zijn. Dat is geen voorwaarde voor alle architecten natuurlijk. Indien men zou willen dat alle architecten gelijk geschoold moeten zijn, vind ik wel dat dit best op het technische niveau van de ingenieur-architecten wordt gelegd. Daarop aansluitend zitten we met het feit dat er een even groot tekort is in studie bureau's. Daar is nog wel nood aan technisch geschoolden bouwkundigen of ingenieur-architecten. Ik kan mij amper voorstellen dat ingenieur-architecten die in hun master bouwtechnisch ontwerp hebben gedaan moeilijk aan een job geraken.

Hoe lukte om uw opleiding ingenieur-architect te combineren met een praesesjaar?

Dat was zo moeilijk als je het jezelf maakt natuurlijk. Ik ben in mijn praesesjaar wel altijd op de eerste plaats praeses geweest en op de tweede plaats student. Het enige waaraan ik wel voorrang gaf, was ontwerp omdat dit vaak in groep is. Dan kun je het niet maken tegenover de andere groepsleden om je er niet voor in te zetten. Tijdens het jaar heb ik dan ook alleen mijn ontwerp gevolgd. Mijn thesis heb ik ook pas in tweede zit gemaakt. Op die manier was het dan wel te combineren. Ik kon geen even aanwezige preses geweest zijn als ik ook nog eens alle lessen wilde volgen en mijn thesis in juni wilde afgeven. Voor de rest was het wel een klein voordeel – ik weet niet of dat nu nog zo is – dat de proffen wisten dat ik praeses was en me iets meer credibiliteit gaven. Ik heb mondelinge examens gehad waar ik 10 minuten vragen moest beantwoorden en 20 minuten over VTK gingen. Vroeger was het ook zo dat er tussen VTK en archies niet zo een goede verstandhouding was. In mijn jaar als praeses was dit wel beter en waren er toch ongeveer 10 archies in het praesidium. In mijn eerste 4 jaar waren dit maar 2 à 3 archies die in

Kantoor/woning te Rotselaar

het praesidium zaten, dat waren dan de burgie-archies.

Hebben uw activiteiten bij onder andere VTK en Existenz u geholpen in uw latere carrière?

Ja, het belangrijkste wat ik bij VTK geleerd heb is zelfvertrouwen krijgen, een groep mensen leren sturen, weten hoe je bepaalde dingen gedaan kunt krijgen, hoe je vergaderingen moet leiden, hoe je met bedrijven omgaat, dat soort zaken. Ik heb veel meer geleerd bij VTK als de rest van de 5 jaar. De technische basis is natuurlijk ook wel nodig, maar puur op het gebied van wat ik doe en wie ik ben heb ik het meeste bij VTK geleerd. Ik zeg niet dat dit alleen bij VTK kan, je kan dit ook via Existenz of via scouts doen. Wat ik er ook aan heb overgehouden, zijn mijn beste kameraden, de 10 mensen die het praesidium

trokken, die ik nu nog altijd zie en waar ik nog mee afspreek en mee ga skiën.

Hoe komt het dat u tijdens uw stage al als zelfstandige bent beginnen werken?

Als architect wordt het zowieso al bij je erin gebakken dat je als zelfstandige gaat beginnen als je je stage doet. Ik was bij Artabel gaan werken en het was eigenlijk de bedoeling dat ik het bureau ging overnemen met mijn toenmalige baas, maar die afspraken zijn toen afgesprongen, waardoor ik op een gegeven moment heb besloten dat ik op men eigen ging beginnen samen met Jo Vanhees. Tijdens mijn stage heb ik ook al op zelfstandige basis twee kleinere projecten gedaan. Die zelfstandigheid zit er al wat ingebakken bij de architecten eigenlijk.

Heeft u een bepaalde visie binnen u bureau?

Ja, maar dat is iedere keer weer wat bijshaven natuurlijk. Wat we trachten te doen met ons bureau zijn woningen die lagenenergie- of passiefbouw zijn. Waarbij we de technieken mee integreren in de architectuur. Hedendaagse architectuur maken, maar toch rekening houdend met bijvoorbeeld de natte cellen boven elkaar te plaatsen, de woning ontwerpen rekening houdend met oriëntatie, etc.

Vrij triviale dingen als je bezig bent met passiefbouw, maar dan gecombineerd met hedendaagse architectuur. Waar we nog vanaf het begin al aandacht aan hebben besteed is dat we met ons bureau willen gaan voor grotere projecten van openbare besturen. Alles wat we doen qua werkwijze is nog voor woningbouw omdat we nog maar 5-6jaar bezig zijn, maar eigenlijk kan onze werkwijze hiervoor aansluiten bij deze van grotere projecten zoals sporthallen, bibliotheken en gemeenschapscentra. De reden waarom we denken dat we dit aankunnen is onder meer dat we in het verleden bij Artabel openbare zwembaden hebben gedaan. We weten wat er nodig is voor de grotere projecten te doen, maar je kunt niet vanaf het begin zwembaden of dergelijke doen als beginnend bureau. Dat begint meestal bij woningbouw.

Werken jullie ook met gewoon architecten?

Ja, Jo Vanhees en ik zijn allebei ingenieur-architect, dan hebben we nog 1 ingenieur-architect, 2 architectes, 1 interieur-architecte en een assistent-architecte. Als ingenieur-architect heb je meer notie van stabiliteit en technieken. Maar voor de rest

maakt het meer uit van wie de persoon is en of je er goed mee kan samenwerken, dan zijn of haar opleiding. 50% van de tijd steek je toch in dingen zoals mails sturen, bellen met aannemers en onderhandelen met gemeentebesturen. Dat is nog altijd meer persoonsafhankelijk als opleidingsgebonden. Je moet ook denk ik wel een goede mix van alle opleidingen hebben binnen het bureau en dat is bij ons naar mijn gevoel wel het geval. We hebben ook grote diversiteit in leeftijd binnen ons bureau. Van net afgestudeerden tot meer oudere en ervaren personen.

Heeft u nog tijd voor hobby's?

Ja, ik ben net terug van een skivakantie. Ik heb een dochtertje nu, dus dat neemt al veel tijd in beslag. Een andere hobby is ook wel meer bij mijn job betrokken. Ik ga vaak in het weekend vrienden of familie helpen die bezig zijn met verbouwingen aan hun huis. Zo heb ik in het huis van mijn schoonzus grote delen zelf verbouwd. En ook in die van mijn broer en het huis van mijn zus heb ik zelf dingen verbouwd. Bij vrienden van VTK ben ik de verwarming en elektriciteit gaan leggen. Voor de rest zou ik wel terug moeten gaan sporten, maar dat zit er voorlopig nog niet in.

Heeft u nog een laatste goede raad voor onze studenten?

Ik had in mijn tijd wel een goed praesidium en goede groco's die de boel trokken. Ik moest alleen zorgen dat alles vlot verliep binnen het praesidium. Na een tijd had ik het gevoel dat niet iedereen goed besepte wat we allemaal konden doen. Bij VTK krijg je eigenlijk een grote pot geld en daarmee kun je je uitleven. Als je een tof idee hebt zoals bijvoorbeeld een karting op de campus, zou je dat kunnen organiseren. Het is een unicum in je leven dat je zomaar iets kunt doen met andermans geld. Valt het tegen, dan is dat jammer voor VTK, maar dat is wel vaak op te lossen met een andere activiteit. Je moet er echt wel van genieten, maar dat is niet de enige meerwaarde. Het is iets wat je maar een keer kan doen. Als mijn dochtertje ooit studeert zal ik haar dat zeker aanraden om te doen. Er is zoveel meer in die vijf jaar dan alleen maar studeren en dat komt echt niet meer terug daarna. In mijn eerste jaar stage ging ik af en toe nog wel eens iets drinken, maar als je dan om 9u op het werk moet zijn is dat toch niet meer hetzelfde.

Ruben Wouters

Summercourse experiences

Wil jij deze zomer gedurende één of twee weken samen met een twintigtal Europese studenten meer te weten komen over een bepaald onderwerp en dit afgewisseld met de nodige ontspanning? Appliceer dan voor één van de vele geweldige cursussen uit het BEST-zomerseizoen! En dit alles voor maximaal 30 euro, exclusief verplaatsingskosten naar de bestemming.

Ik ben in augustus naar **Finland** geweest voor een 16-daagse zomercursus rond **elektrische voertuigen**. Voordien ben ik ook nog 2 dagen naar Tallinn geweest met een Brusselse studente van de cursus, om daarna de boot te nemen naar Helsinki.

Wat zal je het meeste bijblijven?

De vele vrienden die je maakt, de vele feestjes en hoe verlegen Finnen zich 's nachts ontpopen tot de grootste feestbeesten om uiteindelijk de zon te zien opkomen om 4u 's morgens, met 20 man overnachten in een tent op één of ander eiland, de Finse sauna's (vooral die in het kleine busje!), de "sitsit"-party (cantus-variant), de "carwash"-party, en nog zoveel meer ...

Hoe denk je dat het komt dat jij uitgekozen was om te gaan?

Dit was mijn enige applicatie, dus het was sowieso erop of eronder. Het vermelden dat je Belgische chocolade en bieren zal meebrengen, zal zeker en vast zijn aandeel gehad hebben. Bovendien handelde mijn thesis over hetzelfde onderwerp, wat dus ook het vermelden waard was. En uiteraard is het altijd interessant te vermelden wat je over het land zelf weet en waarom je het wil bezichtigen.

Waarom moet iemand op BEST summer course gaan?

Wil je goedkoop op reis en wil je ook nog iets bijleren. Maar wil je vooral veel vrienden maken uit alle hoeken van Europa, dan is een BEST zomercursus daarvoor het ideale middel.
Juan

In augustus ben ik naar **Turkije** geweest. We startten onze reis in Ankara en zijn dan naar de westkust afgezakt om daar het mooie Bodrum te ontdekken. Het onderwerp van de cursus was **Coastal Engineering**. We leerden wat tsunami's zijn, hoe een haven wordt opgebouwd en wat de ecologische impact ervan is. Dit alles werd ons bijgebracht terwijl we uitkeken op de witte jachten in de haven van Bodrum. We deden ook uitstappen naar een ultramoderne jachthaven, genoten van een modderbad, bezochten het fort van Bodrum en brachten 24 u op een boot door.

Wie zou je aanraden om ook op summercourse te gaan?

Iedereen die openstaat voor een uitdaging en een leuke vakantie wilt beleven. Het maakt niet uit of je BEST kent of niet, of je Engels kunt of niet, of je in je eerste of laatste jaar zit! Je moet openstaan voor nieuwe culturen, maar toch heb je meteen een band met alle deelnemers. Je bent immers allemaal technologiestudent en wilt 'the time of your life' beleven.

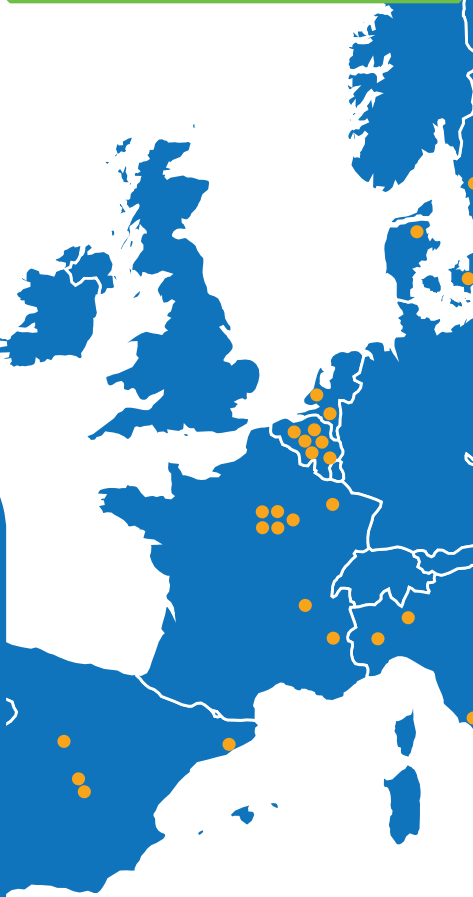
Hoe denk je dat het komt dat jij uitgekozen was om te gaan?

Het feit dat ik uitgekozen was, kwam als een totale verrassing. Op een avond had ik gewoon geprobeerd een grappige brief te schrijven over mezelf. Ik legde uit waarom ik in de cursus geïnteresseerd was, wat me aansprak in het land en wat ze van een Belgisch meisje konden verwachten.

Wat zal je het meeste bijblijven?

Na onverwacht uren te moeten wandelen op slippers, bereikten we een magisch strand. Daar zagen we de zon in de Turkse zee ondergaan, terwijl we ontspannen op het zoute water drevan. Natuurlijk ook de supertoffe mensen van alle kanten van Europa die een ongelooflijke spirit hadden en elk feestje zalig uit de bol gingen.

Eline

Ik ben naar **Aalborg** geweest, in het noorden van Denemarken. Achteraf ben ik ook nog enkele dagen naar Kopenhagen geweest met meer dan de helft van de deelnemers. De titel van de course was 'Fuel up your cells'. De aandacht ging vooral naar brandstofcellen, maar we kregen ook presentaties over groene energie.

Waarom heb je gekozen om op summer course te gaan?

Allereerst sprak het idee om goedkoop te reizen mij erg aan. Bovendien is het ook altijd mooi meegenomen als je nog iets leert uit je reis. Maar het leek me vooral spannend om twee weken door te brengen met mensen die over heel Europa verspreid wonen.

Wat heb je zoal gedaan op de course?

Natuurlijk hebben we lessen gevolgd en bedrijfsbezoeken gedaan. Eén van de interessantste dagen was de tocht langs groene bedrijven: we bezochten onder andere een windmolenpark en een 'machine' die golfslagenergie produceert. Maar we hebben ons vooral heel goed geamuseerd. Elke avond was er één of ander feestje, we hebben de stad Aalborg bezocht, we hebben een uitstap gedaan naar het noordelijkste punt van Denemarken, we hebben een LEC (local engineering competition) gehouden en nog vele andere activiteiten.

Wat wil je nog kwijt?

Op Summer Course gaan is een echte aanrader voor iedereen die wat 'international minded' is en zich eens goed wil amuseren met mensen van over heel Europa. Voor mij was het de start van mijn Europese avontuur. Het mooie is ook dat je overal welkom bent. In feite kan je een hele reis door Europa maken, zonder ook maar iets van logement te moeten betalen, enkel door te blijven slapen bij vrienden die mee waren op een course.

Maaïke

kijk op best.vtk.be !

Ik ben naar **Wenen** geweest. Ze organiseerden daar een course over **Spatial planning**. Zelf ben ik geen archie, maar wilde ik er wel iets over weten. Ik vond het erg spannend om gewoon op een vliegtuig te stappen, helemaal alleen en niet wetend wat juist te verwachten. Ik was er nog nooit geweest en het was op mijn verlanglijstje. En het bleek achteraf ook een geweldige stad te zijn...

Hoe viel de groep mee?

De mensen die ik heb leren kennen zijn ongelooflijk. Ik heb er na een halfjaar nog steeds contact mee. Wat ook heel leuk was: nadien ben ik nog naar Bratislava geweest en kon ik bij een van deze mensen blijven slapen. Dan spaar je toch een hotel uit en het is nog extra gezellig ook. Bovendien had ik ook een privéguide om mij door de stad te begeleiden.

Wat blijft me het meest bij?

Het was echt een hele ervaring. Het bezoek aan Schönburg was overweldigend. De internationale avond was een hele belevenis. Een internationale cantus, de weense avond (ik heb zelfs leren walsen), het bedrijfsbezoek van Siemens (wat een middagbuffet!), een dagje zonnen in een klemeer,...

Nog een laatste tip?

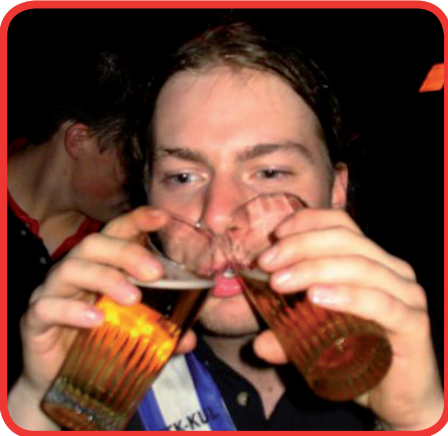
Mijn motivatiebrief was zowel grappig als serieus. Het deel over het studie-aspect heb ik serieus aangepakt. Vermeld ook onze Belgische waarden, namelijk bier en chocolade.

Marlies

Elk jaar tonen we jullie in deze rubriek hoe het vooral niet moet. We zouden dan ook denken dat iedereen na al die jaren eindelijk geleerd heeft wat kan en wat niet. Maar als we de foto's van 10 jaar terug vergelijken met die van dit academiejaar merken we dat niets minder waar is. Doe dus je ogen maar eens goed open en leer vandaag nog iets bij. Zoals ze zeggen: beter laat dan nooit!

Case I: Drink met mate

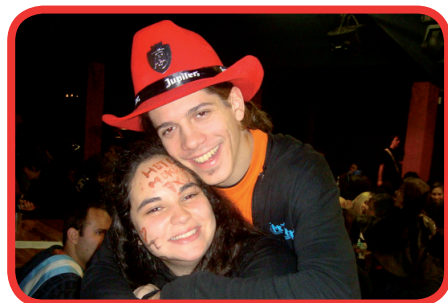
Dat studenten graag eens een pintje lusten is een publiek geheim. Dat dit er wel eens veel kunnen worden is ook alge-

meen geweten. En veel studenten lusten de pintjes zo graag dat ze niet kunnen wachten om de volgende te bestellen. Altemaal goed, maar toch een handige tip bij het consumeren van dit gerstennat: één per één drinken gaat vlotter en geeft je de kans die mooie griet eens goed vast

Case II: Papier? Overrated!

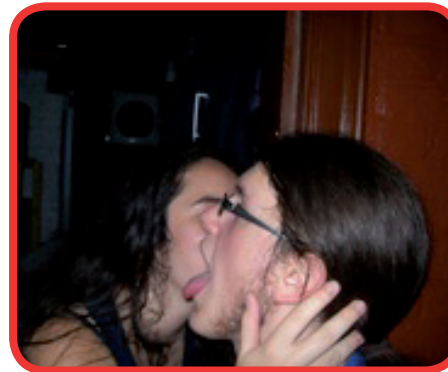

te pakken met je vrije hand. Schrijven in de codex? Daar doen onderstaande mensen niet aan mee! Zij vinden het origineler om zelf volgeschreven te worden. Voordeel? De dag nadien kan je de tekstjes lezen en daarna voor altijd wis-

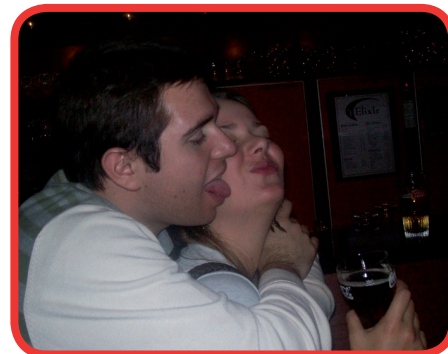

Case III: Lekkerrrr

sen. Geen paniek meer als mama in de codex bladert. Als je zat bent kan je al eens een honger-

tje krijgen. Maar wat te doen als je geen geld meer hebt om chips of nootjes te kopen? Juist ja, u kan het antwoord al raden. Pak je dichtsbijzijnde kennis (liefst van het andere geslacht) snel vast (voor

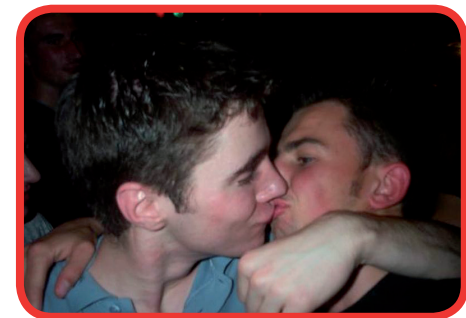

hij of zij kan ontkomen) en probeer hem op te eten. Zelfs de slachtoffers lijken het nog redelijk plezant te vinden. In de goeden ouden tijd waren ze ook niet vies om te delen. Niet genoeg vrouwen aanwezig? Deel jouw slachtoffer met je beste maatje!

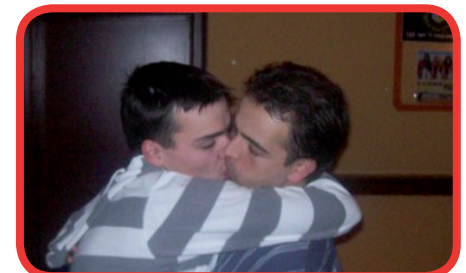

Case IV: Intense liefde

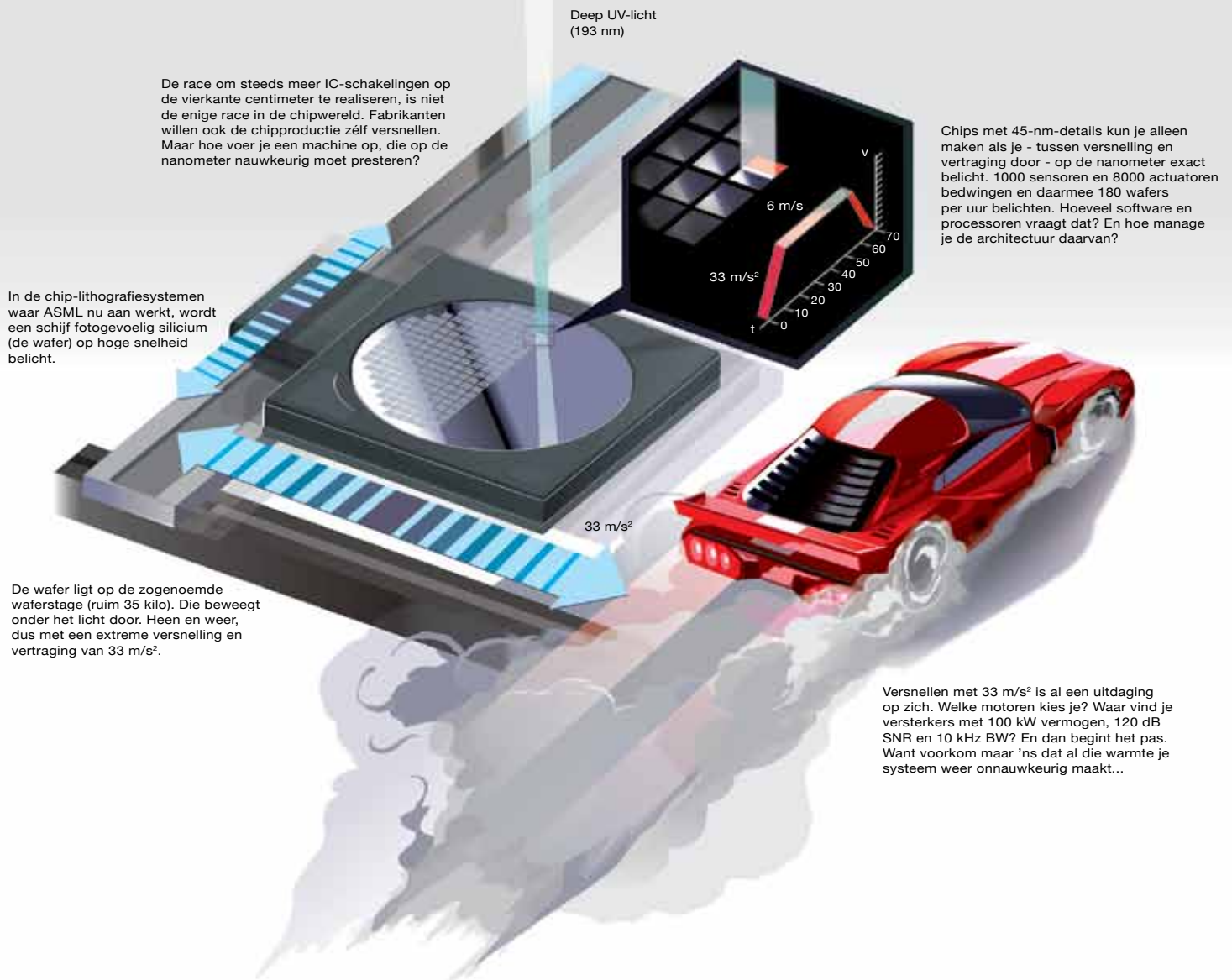
En ondertussen worden die meisjes weer gelukkig door de vele aandacht. Iedereen zou denken dat burgies eerder rationeel ingesteld zijn. Maar niets is min-

der waar. Na een aantal pintjes komen de emoties vaak bovendrijven. Dit is dan ook meestal de moment om je beste vrienden te eren. Wie heeft het nog niet gedaan: het omhelzen van de kameraad en zeggen dat je hem echt graag ziet? Daar is zeker niets mis mee. Sommige gasten

Morgen kunnen we sneller chips maken. Vandaag mag jij ons vertellen hoe.

Voor engineers die vooruitdenken

Profiel: Wereldwijd marktleider in chip-lithografiesystemen | Marktaandeel: 65% | R&D-budget: 500 miljoen euro | Kansen voor: Fysici, Chemici, Software Engineers, Elektrotechnici, Mechatronici en Werktuigbouwkundigen | Ontdek: ASML.com/careers

ASML